

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 126, ЧИСЛО 11, П'ЯТНИЦЯ, 15 БЕРЕЗНЯ 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 11, FRIDAY, MARCH 15, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Бойко, та не наш

Петро Часто

В Україні вже п'ять років поспіль судять Віктора Януковича і ніяк не годні засудити. І взагалі не судили б, якби колишній Посол Росії в ООН Віталій Чуркін не передав був членам Ради Безпеки фотокопію листа, датованого днем 1 березня 2014 року, в якому В. Янукович просить російського Президента Володимира Путіна ввести в Україну російські війська. Лише цей документ виявився для Оболонського районного суду міста Києва єдиним доказом антиукраїнської діяльності головного „регіонала“ України. Нарешті аж 24 січня цього року суд оголосив вирок: 13 років позбавлення волі. А вже 6 березня Апеляційний суд, на вимогу адвокатів В. Януковича, повернув матеріали справи до суду, виявивши у них якісь юридичні помилки.

Те, що В. Янукович і його банда люто, немов абсолютно чужо для них, розкрадали Україну, знищували підвалини її державної незалежності, ненавиділи і переслідували все українське – це залишилося поза увагою суду. За усі ці п'ять років після Майдану не відбулося й ніякого спеціального всеукраїнського форуму, на якому мали б бути з'ясовані всі злочини проросійської влади „регіоналів“.

Тобто не одного В. Януковича. Не один він вів Україну до загибелі, було їх більше, ніж треба. І нічого з ними не сталося донині. Вціліли всі олігархи тієї темної доби, вціліли етери антиукраїнських телеканалів, вціліла залежна від „грошових мішків“ преса, зовсім фантома відчувають себе колишні „регіонали“ у Верховній Раді, виключно, мов плюючи в очі післямайданній Україні, назвавши себе „Опозиційним блоком“ – опозиційним до всього українського.

І ще щось гіршого: сьогодні вони є серед претендентів на президентське крісло, сподіваючись на реванш проросійства в Україні. Один з них – з гарним українським прізвищем: Юрій Бойко. Він з тієї сумнозвісної „донецької братії“, котру привів з собою до столиці В. Янукович. Ліберальна „Українська правда“ називає його „непривітним політиком“, але це надто слабке визначення. Ю. Бойко, як мало хто з депутатів, незмірно гордовитий, холоднокровний і нелюдний. Журналісти свідчили, що коли він прямо в сесійній залі, під час засідання, вдарив Олега Ляшка, то на Бойковому обличчі не здригнувся жоден м'яз. Залізна маска встала, вдарила і сіла. Зате коли змушений в парламенті виступати українською мовою, тоді Ю. Бойко, голова „Опозиційного блоку“, усім своїм виглядом показує, що його нудить від державної мови, що вона стоїть йому вперек горла.

Як і в решті „регіоналів“, політична кар'єра Ю. Бойка тісно переплетена з економікою. Ще на Донбасі, в Лисичанську, він мав нафтопереробний бізнес. У 2006 році, за прем'єрства В. Януковича, Ю. Бойко став Міністром пали-

(Закінчення на стор. 16)

Європарламент більше не вважає Росію стратегічним партнером ЄС

Радіо Свобода

Депутати Європарламенту 12 березня підтримали резолюцію, згідно з якою Росія більше не може вважатися стратегічним партнером Європейського Союзу. Причинами цього вказані анексія Криму, „пряма та опосередкована“ участь в конфлікті на сході України, а також порушення територіальної цілісності Грузії та Молдови.

Резолюцію ухвалили на підставі доповіді, яка містить низку претензій до Росії. Наприклад, у документі згадується отруєння колишнього подвійного шпигуна Сергія Скрипаля, кібератаки та ймовірні зв'язки Москви з „популістськими силами“ всередині ЄС.

В Європарламенті наголосили, що повернення до звичного стану речей можливе, якщо Росія відновить територіальну цілісність України.

Міжнародне співтовариство визнало окупа-

цію і анексію Криму незаконними і засудили дії Росії. Країни Заходу ввели економічні санкції. Росія заперечує окупацію півострова і називає це „відновленням історичної справедливості“.

Верховна Рада України офіційно оголосила датою початку тимчасової окупації Криму і Севастополя Росією 20 лютого 2014 року.

Збройний конфлікт на Донбасі триває від 2014 року після російської окупації Криму. Україна і Захід звинувачують Росію у збройній підтримці бойовиків. Кремль відкидає ці звинувачення і заявляє, що на Донбасі можуть перебувати хіба що російські „добровольці“. За даними ООН, станом на кінець грудня 2018 року, за час конфлікту загинули близько 13 тис. людей, майже 30 тис. – поранені.

Copyright © 2019 RFE/RL, Inc. Передруковується з дозволу Радіо Вільна Європа/Радіо Свобода (<https://www.radiosvoboda.org/a/news-eu-parliament--russia-partnership/29817100.html>).

Українські католицькі ієрархи зустрілися з Митрополитом Борисом Гудзяком

о. Протопресвітер Іван М. Філдз

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Українські католицькі ієрархи в США мали 5 і 6 березня зустріч й молитву з новим Митрополитом-Архієпископом Філядельфійським Борисом Гудзяком. Зранку, 6 березня, єпископи під проводом Митрополита Бориса розпочали свій день службою в архієпископській каплиці.

Упродовж цілоденного засідання єписко-

пи обговорювали плян цілотижневих, з 2 по 9 червня, молитовних заходів, які будуть включати Архієрейську Літургію 4 червня з чином уведення на престіл в Катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії нового Митрополита-Архієпископа Б. Гудзяка.

Вісім днів молитви, святкування, єднання та місійного розгортання під гаслом „Від серця

(Закінчення на стор. 5)

Ієрархи під час зустрічі у Філядельфії (зліва): Єпископ Венедикт Алексійчук, Єпископ Андрій Рабій, новоіменований Митрополит-Архієпископ Борис Гудзяк, Єпископ Павло Хомницький, ЧСВВ, Єпископ Богдан Данило, Єпископ Іван Бура. (Фото: Олег Ковальський)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Верховний суд захистив Порошенка

КИЇВ. – Верховний суд України 10 березня відмовився визнати розміщені на інтернет-сторінці Президента України 130 фотографій та відеоматеріали про робочі поїздки незаконною передвиборчою агітацією. Це рішення суд ухвалив за підсумками розгляду апеляції на рішення Шостого апеляційного адміністративного суду за позовом кандидата у президенти Анатолія Гриценка. Його адвокат Руслан Чорнолуцький вважає рішення суду неправосудним. „Судова система ще раз доводить, що вона реформована виключно на користь вертикалі діючої влади“, – заявив Р. Чорнолуцький. 6 березня суд першої інстанції і 7 березня апеляційний адміністративний суд відмовили А. Гриценкові у задоволенні позову. („Інтерфакс-Україна“)

■ Меджліс підтримав Порошенка

КИЇВ. – 10 березня Меджліс кримськотатарського народу закликав громадян України на виборах 31 березня підтримати головування кандидатуру Петра Порошенка на новий термін, а також закликав кримчан брати участь у виборах на виборчих дільницях, розташованих на материковій частині країни. Відповідний документ оприлюднив 10 березня голова Меджлісу Рефат Чубаров. (Радіо Свобода)

■ Залишилося 39 кандидатів

КИЇВ. – Центральна виборча комісія 8 березня затвердила форму і текст виборчого бюлетеня на виборах президента України 31 березня 2019 року. Після скасування реєстрації п'яти кандидатів бюлетень для голосування в день виборів міститиме 39 кандидатів. (Радіо Свобода)

■ Сталися передвиборні бійки

ЧЕРКАСИ. – 9 березня до будівлі Адміністрації Президента в Києві прийшли понад 1,000 учасників організацій „Національний корпус“ і „Національні дружини“ з вимогою взяти під варту та арештувати рахунки фігурантів розслідування щодо розкрадання в „Укроборонпромі“. Вони вимагали заарештувати колишнього першого заступника секретаря Ради національної безпеки і оборони Олега Гладковського, його сина Ігоря та інших фігурантів скандалу. Після цього представники „Національного корпусу“ вирушили до Черкаса, де Президент Петро Порошенко проводив віче після урочистостей на честь 205-ої річниці народження Тараса Шевченка, і намагалися прорватися до нього під час виступу біля палацу Дружби народів. Внаслідок сутичок у Черкасах постраждали 22 поліцаїв. Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков заявив, що представники „Національного корпусу“, які спровокували сутички з поліцією у Києві та Черкасах, будуть покарані. (ВВС, „Укрінформ“)

■ Заступник командира перейшла в Україну

КИЇВ. – Світлана Дрюк, заступник командира 11-го полку 1-го армійського корпусу Росії, розміщеного на території так званої „ДНР“, 4 березня перейшла на бік України і тепер співпрацює з українською контррозвідкою. 11-ий полк, більш відомий як батальйон „Восток“, сформований ще на початку травня 2014 року, брав участь у штурмі Донецького левошища, захопленні Донецької обласної адміністрації, атаці на контрольно-пропускний пункт „Маринівка“. Генерал-лейтенант запасу Юрій Радковець, колишній заступник начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України, порадив: „Не треба поспішати з тим, щоб робити із неї Надію Савченко ч. 2. Якщо ти доросла людина, здобула освіту, жила в незалежній Україні, а потім добровільно перейшла на бік ворога, а тим більше, коли командувала танковим підрозділом терористів – наслідки для тебе можуть і повинні бути жорсткішими“. („Укрінформ“)

З ПОГЛЯДУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

Степан Бандера як мірило нашої самодостатності

Володимир В'ятрович

Нещодавній інцидент з участю поліцаїв, коли під час побиття правоохоронцями активістів пролунав вигук „Ложись, Бандера!“, засвідчив, наскільки поведінка українських поліцаїв далека від тої, на яку сподівалися українці після реформи поліції. Для багатьох у нашому суспільстві картинка, яку вони побачили біля Подільського райвідділу поліції, коли правоохоронці не просто клали на асфальт можливих правопорушників, але й били ногами лежачих, нагадала те, як діяла міліція та сумнозвісний „Беркут“ у 2013 році. А вигук „Ложись, Бандера!“ лише додав до цієї картини давнього звучання і схожості.

Слово „Бандера“, як лайку і певну негативну характеристику, використовували і використовують, у першу чергу, росіяни щодо українців. Адже для них Степан Бандера – це той, хто протистоїть їхнім діям. Якщо поліцаї використовували слово „Бандера“ саме у такій конотації, то очевидно, що він, принаймні, підсвідомо, позиціонує себе як представник проросійського табору, а не українських правоохоронних органів. На мій погляд, саме це так сильно заторкнуло та обурило багатьох українців у цій ситуації, саме це викликало гостру реакцію українського суспільства.

Але я втішений, що це зрозуміло керівництву українських правоохоронних органів, яке вибачилося і запустило флешмоб „Я – бандерівець“, аби показати свою належність до саме української влади.

Як виправити такий стан справ та відучити певних членів суспільства, зокрема, окремих правоохоронців, зневажати Степана Бандеру? Змінювати образ С. Бандери у свідомості українського суспільства – це, безперечно, справа непроста, яка потребує серйозної роботи істориків та митців. Історики мають поглиблювати свої дослідження, показувати та пояснювати ролі і місця С. Бандери в українській історії. У свою чергу, митці повинні мистецькими засобами доносити справжню людську і політичну біографію С. Бандери до людей.

Довкола постаті С. Бандери існує дуже багато мітів, зформованих ще радянською пропаган-

дою. І ці міти сьогодні активно використовуються пропагандою російською. Зважаючи на те, як довго формувався такий страшний і негативний образ С. Бандери (а це десятки років!), очевидно, що за декілька років здійснити повну деконструкцію цих мітів не вдасться. Але я переконаний, що це вже відбувається, навіть судячи з гострої реакції суспільства на ці фрази з боку правоохоронців. Це свідчить про те, що більшість українців уже розуміють, ким був С. Бандера – символом боротьби за незалежність України.

Особисто для мене дана ситуація є дуже важливою і цікавою ще й тому, що вона показує, що С. Бандера перетворюється на певний показник того, наскільки самодостатніми ми є, наскільки ми готові самі відстоювати свою історію, не озираючись на сусідів, яким вона може не подобатися. А вона справді може не подобатися – у цьому немає нічого неприродного. Так само ми маємо бути готовими сприймати як героїв тих, хто для нас самих є героєм, не зважаючи на те, що він не подобається іншим. І якщо засуджувати якихось українських діячів, то робити ми це маємо самі – за ті вчинки, які ми вважаємо неправильними, саме з нашої точки зору. А не засуджувати їх тільки тому, що вони не подобаються комусь десь у Росії, Польщі чи Ізраїлі.

Зараз, як уже згадувалося, поліцаї запустили флешмоб „Я – бандерівець“. Крім того, правоохоронцеві, який кричав „Ложись, Бандера!“, вже обирається запобіжний захід. Що це змінить? Чи є такі дії суто декоративними заходами, спрямованими на те, щоб заспокоїти суспільство, зняти обурення? Ми могли б говорити так, якби поліція обмежилася вибаченнями і флешмобом. Але якщо цей важливий флешмоб супроводжується ще й діями, спрямованими на притягнення до відповідальності винного – це адекватна реакція. Все таки це свідчить про реальне бажання розібратися і виправити ситуацію, а також зробити так, щоб подібні історії більше ніколи не повторювалися.

УНІАН

Володимир В'ятрович – історик, голова Українського інституту національної пам'яті, Київ.

ТОЧКА ЗОРУ

Чому Патріярх Філарет помилився

Богдан Червак

На заклик предстоятеля Української Греко-Католицької Церкви Святослава до вірних своєї Церкви взяти участь у Всеукраїнській прощі до св. Софії несподівано негативно відгукнувся Патріярх Філарет. Найавторитетніший провідник Православної Церкви України не допускає навіть думки про можливість Богослужіння УГКЦ у св. Софії і закликає Святослава відмовитися від свого наміру.

Очевидно, що з цієї ситуації можна зробити тільки один висновок: між православними і греко-католиками виник конфлікт, який може загостритися або ж навпаки – будуть знайдені правила співіснування двох українських християнських Церков.

На перший погляд, може скластися враження, що УГКЦ безпідставно претендує на богослужіння у православної святині, якою, без сумніву, є собор св. Софії у Києві.

Але це тільки на перший погляд. Закликаючи вірних своєї Церкви до участі у Всеукраїнській прощі до св. Софії, УГКЦ тільки пригадала, що належить до однієї з Церков київської традиції, яка зберігає апостольське передання з часів київського рівноапостольного князя Володимира. Принаймні, має не менше підстав так вважати, аніж, скажімо, Православна Церква України, не кажучи уже про УПЦ Московського Патріярхату.

При цьому УГКЦ ніколи не претендувала на св. Софію, усвідомлюючи її значення для православних братів. Більше того, у свій час собор св. Софії належав греко-католикам, зокрема у 1596-1633 роках він був катедраль-

ним храмом Унійної Церкви у єдності з Римським Апостольським Престолом.

Унійні священники практично безперешкодно відправляли у храмі Богослужіння. Під час своєї першої пастирської візити до Києва у 1614 році Митрополит Йосиф (Веніамин Рутський) звершив чотири літургії у св. Софії за співучасті великої кількості парафіян.

А тому слова Патріярха Філарета, нібито „УГКЦ ніколи не звершувала літургію в центрі українського православ'я – соборі св. Софії“ не відповідають історичній правді.

Доречно нагадати, що такі духовні й моральні авторитети України, як Митрополит Андрей Шептицький, Патріярх Йосиф Сліпий і Патріярх Любомир Гузар вважали св. Софію невіддільною від історії УГКЦ і святинєю українського християнства.

Патріярх Філарет у згаданому зверненні до предстоятеля УГКЦ Святослава стверджує, що Богослужіння УГКЦ у св. Софії може спричинити „протистояння між православними і греко-католиками та порушити міжконфесійний діалог в Україні“. Очевидно, у даному випадку Патріярх Філарет має на увазі можливе загострення догматичних відмінностей у віросповіданні, які існують між православною і католицькою Церквами.

Але нагадаю, що у 2001 році Київ уже відвідував Папа Римський Іван Павло II. Його приїзд до столиці України вітали сотні тисяч православних киян, які годинами очікували на благословення Святішого Отця.

Візита Папи Римського яскраво засвідчи-

(Закінчення на стор. 12)

МОВА – ДУША НАРОДУ

Сім мітів про „репресивний“ мовний законопроект

Олег Петровець

28 лютого виповнився рік, відколи наша країна живе у своєрідному „законодавчому мовному вакуумі“, адже саме в цей день рік тому Конституційний Суд України визнав неконституційним скандальний „закон Колесніченка-Ківалова“, який суттєво посилював позиції російської мови.

Та сподіватися, що цей вакуум протриває тільки один рік, не доводиться. По-перше, через політичні передвиборні баталії народні обранці мають ще купу справ, окрім розгляду мовного законопроекту.

По-друге, мовне питання в Україні завжди, а надто перед виборами, викликало чимало суперечностей, які в українському парламенті, на жаль, повною мірою не стерлися досі. Отже, про спокійний розгляд мовного законопроекту у Верховній Раді можна просто забути.

По-третє, існує зовсім банальна причина – при підготованні поставленого на порядок денний законопроекту до другого читання народні депутати запропонували понад 2,000 поправок, які фізично не розглянеш не те що за день, але й за декілька тижнів.

Щодо самого законопроекту „Про забезпечення функціонування української мови як державної“, деякі політики апелюють до того, що він занадто „репресивний“, що в разі його прийняття українцям буде нав'язана примусова українізація мало не „під дулами автоматів“. Але насправді все з точністю до навпаки. Тому спробуємо розв'язати найпоширеніші міти.

Міти про мовний закон

- По-перше, словосполучення „примусова українізація українців“ саме по собі контроверсійне і абсурдне, адже йдеться ні про яку не примусову українізацію, а навпаки – звільнення від чужоземного експансивного впливу на нашу культуру, мову, духовність, державотворення.

- По-друге, перечитавши текст законопроекту, не складається враження примусової українізації. Швидше відчувається заохочувальний, стимулюючий характер.

Так, наприклад, документом встановлюється, що Кабмін затверджує і забезпечує виконання „Державної програми сприяння опануванню державної мови“, для чого „вживає заходів для створення та забезпечення діяльності мережі державних, комунальних курсів з вивчення державної мови“.

Крім того, суттєві виключення зроблені, при тому, для науковців, які зможуть публікувати і

захищати свої праці англійською мовою, що сприятиме інтеграції української науки у світову.

- По-третє, українців лякають, що з прийняттям законопроекту вони й рота не зможуть відкрити, якщо не розмовлятимуть тільки українською мовою.

Справді, законопроектом пропонується закріпити „статус української мови як єдиної державної мови, що передбачає обов'язковість її використання на всій території України при здійсненні повноважень органами державної влади та органами місцевого самоврядування, а також в інших публічних сферах суспільного життя, які визначені цим законом“ (трудова взаємність, освіта, наука, культура, телебачення та радіомовлення, сфера обслуговування споживачів тощо).

Разом з цим дія закону не поширюватиметься на сферу приватного спілкування, здійснення релігійних обрядів тощо.

- По-четверте, дехто розповідає, що даний законопроект утискає права національних меншин, але:

- 1) Основна увага в законопроекті сконцентрована на регулюванні використання саме державної мови – української. І це жодним чином не означає, що в майбутньому за потреби не може бути прийняте додаткове законодавство щодо використання інших мов в Україні;

- 2) Навіть у підготовленому до другого читання варіанті законопроект досить льобальний до інших мов, окрім державної, і всього-на-всього має на меті зміцнити позиції державної мови, в жодному разі не утискаючи при цьому прав нацменшин.

Так, ст. 10 встановлює, що „українська мова як єдина державна мова виконує функції мови між-етнічного спілкування, є гарантією захисту прав людини для кожного українського громадянина незалежно від його етнічного походження, а також є фактором єдності і національної безпеки України“.

- По-п'яте, українців лякають величезними грошовими карами, або й кримінальною відповідальністю, за порушення майбутнього закону.

Так, в документі прописано, що, прикладом, незаконні спроби запровадити багатомовність привірюються до насильницької зміни чи повалення конституційного ладу, а публічне приниження української мови – до наруги над державними символами.

Проте, схилиюся до того, що жодна адекватна людина не дозволить собі вищеперерахованого варварства щодо будь-якої мови, не тільки української.

(Закінчення на стор. 17)

Представники інтелігенції закликали не голосувати за Володимира Зеленського

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 1 березня в агенції „Укрінформ“ відбулась прес-конференція представників громадської ініціативи „Слуга олігарха як загроза Україні“. Її учасниками стали дипломат д-р Юрій Щербак, письменник-мистецтвознавець, політолог, колишній радянський дисидент Богдан Горинь, голова товариства „Просвіта“ Павло Мовчан.

Вони оприлюднили відкритий лист звернення до українців 27 представ-

(Закінчення на стор. 16)

Учасники прес-конференції (зліва): Богдан Горинь, Юрій Щербак, Павло Мовчан. (Фото: Георгій Лук'янчук)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Дмитро Підручний став чемпіоном світу

ЕСТЕРСУНД, Швеція, – Український біатлоніст Дмитро Підручний вперше в історії українського біатлону у змаганнях чоловіків 10 березня здобув золоту медаль у перегонях переслідування на чемпіонаті світу в шведському Естерсунді. До цього в історії незалежної України українські чоловіки мали бронзові медалі в одиночних змаганнях та в естафеті. У жіночих змаганнях українки мали найвищі світові досягнення. Д. Підручний народився 5 листопада 1991 року на Тернопільщині. Виступав на зимових Олімпійських іграх в 2014-му та 2018 роках. (BBC)

■ Порошенко вручив Шевченківські премії

КАНІВ, Черкаська область. – 9 березня Президент України Петро Порошенко в Каневі на Тарасовій горі вручив Національні премії України ім. Тараса Шевченка. Нагородили отримали режисер Роман Бондарчук за фільм „Вулкан“, публіцист Богдан Горинь за есей-колаж „Святослав Гординський на тлі доби“, режисер-постановник Ростислав Держипільський за вистави Івано-Франківського національного академічного драматичного театру ім. Івана Франка, письменниця Оксана Забужко за книгу „І знову я влізаю в танк“, художник Василь Чебаник за проект „Графіка української мови“, головний диригент симфонічної оркестри Українського радіо Володимир Шийко. У 2019 році розмір премії встановлено на 200 тис. грн. (president.gov.ua)

■ Літаки Boeing 737 Max 8 в Україні

КИЇВ. – 10 березня в Етіопії розбився пасажирський літак авіокомпанії „Ethiopian Airlines“ Boeing 737 Max 8, що прямував з Адис-Абеби до Найробі. Загинули 157 людей. Заступник керівника прес-служби авіокомпанії Міжнародні авіолінії України (МАУ) Максим Арсланов повідомив, що МАУ передбачає поставку трьох нових Boeing 737 Max 8 безпосередньо з заводу Boeing в Сіетлі. Перший з літаків очікується в кінці березня, а решта два до кінця 2019 року. „МАУ уважно стежить за ходом розслідування катастрофи та перебуває в постійному діалозі з виробником авіотехніки“, – повідомив він. Перший лет Boeing 737 Max 8 в Україну здійснила авіокомпанія FlyDubai за маршрутом Дубай-Київ (Жуляни) на початку 2018 року. Незабаром вперше прийняло такий літак львівське летовище – це був літак польської авіакомпанії LOT. (BBC)

■ Порошенко на третьому місці

КИЇВ. – Володимир Зеленський і далі йде першим в президентському рейтингу, Юлія Тимошенко – на другому, Петро Порошенко – на третьому місці. Такі дані соціологічного опитування, яке провела група „Рейтинг“ 1-7 березня. Опитали 5,000 респондентів шляхом інтерв'ю. Помилка репрезентативності дослідження – не більше 1.5 відс. В. Зеленського підтримують 24.7 відс. тих, хто визначився та має намір голосувати, Ю. Тимошенко – 18.3 відс., П. Порошенка – 16.8 відс. Анатолій Гриценко вийшов на четверте місце – 10.3 відс., далі Юрій Бойко – 9.9 відс. та Олег Ляшко – 5.7 відс. За останній тиждень зміцнили свої позиції А. Гриценко та Ю. Тимошенко. (BBC)

■ Буде фільм про Тимошенко

КИЇВ. – 11 березня на презентації у Києві американська режисерка Мері Ламберт оголосила про початок фільмування документального фільму „Believe“ про кандидатку в президенти України Юлію Тимошенко. Основою для стрічки стане нинішня президентська кампанія Ю. Тимошенко і люди, які її підтримують. Фільмуванням займається режисер Шон Томпсон. „Я дуже багато цікавого побачив в Україні за останні два тижні. Вона – „залізна лейди“ з нескінченною енергією“, – розповів Ш. Томпсон. („Українська правда“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ У США схвалили пакет законів щодо Росії

ВАШІНГТОН. – Палата представників Конгресу США 12 березня схвалила чотири документи, які засуджують політику Кремля. Конгресмени заборонили урядові США будь-коли визнавати юридично або фактично анексію Криму, поклали на режим Президента Росії Володимира Путіна відповідальність за смерть Бориса Немцова. Третій ухвалений документ – законопроект „Про прозорість щодо Володимира Путіна“. Члени палати запропонували зобов'язати Національну розвідку США спільно з Державним секретарем і Секретарем фінансів підготувати доповідь про фінансовий стан російського президента. Результати своєї роботи вони повинні представити протягом 180 днів. Законопроект „Кремлівський акт“ вимагає від Національної розвідки США підготувати три звіти, які міститимуть оцінку намірів політичного керівництва Росії, можливі загрози з боку Росії для США і союзників у НАТО. (BBC)

■ Китай і Росія є найбільшою загрозою

ВАШІНГТОН. — Голови розвідувальних агенцій США перестерегли про небезпеку національній безпеці США від ближчої співпраці між Китаєм і Росією. Ця пересторога появилася в річній оцінці загроз для США, яка була висловлена перед панелем Сенатського розвідувального комітету. Серед свідків були директор Національної розвідки Ден Ковтс, директор Федерального Бюро Розслідувань (FBI) Крис Вреу, директор Центрального Розвідувального Управління (CIA) Джіна Геспел та інші провідники розвідувальних агенцій США. Їхня оцінка стверджує, що Пекін і Москва вливають ресурси в перегонах за технологічне й військове верховенство, яке домінуватиме в XXI ст. Вони також кладуть натиск на кібератаки, шпигунство та вплив через інтернет для досягнення своїх політичних та економічних цілей. Звіт з 29 січня також стверджує, що наркотівля з Мексики творить зростаючу небезпеку для американського публічного здоров'я та безпеки, і що нелегальна міграція з Латинської Америки не проявляє жодних ознак сповільнення. („The Wall Street Journal“)

■ Діти вживають забагато зубної пасти

НЮ-ЙОРК. — Чимало малих дітей вживають забагато зубної пасти, збільшуючи ризик смугастих або запламлених зубів в дорослому віці. Цю статистику оприлюднив 31 січня Центр для контролю хворіб (CDC). Майже 40 відс. дітей віком трьох-шести літ вживають зубну пасту на повну щітку, або на пів щітки, хоч експерти кажуть вживати багато менше через присутність фториду у пасти. („CBS News“)

■ Торнадо спричинив смерть 23-ох осіб

БОЙРЕГАРД, Алабама. — Серія торнадо з вітрами швидкістю до 165 миль на годину несподівано навістила 3 березня стейти Алабаму і Джорджію, спричиняючи смерть 23-ох осіб і широке спустошення. Президент Дональд Трамп наказав Федеральній агенції з надзвичайних ситуацій (FEMA) надати негайну допомогу потерпілим. („CNN“)

■ Голова наркокартелю визнаний винним

НЮ-ЙОРК. — Голова найбільшого наркокартелю у світі Йоакін („Ель Чапо“) Гузман, котрий з убогого сільського хлопця у Мексико виріс на керівника імперії наркотиків вартістю у мільярди доларів, 12 лютого був визнаний винним у всіх 10-ох звинуваченнях у наркоторгівлі лавою присяжних у Федеральному суді США. 61-літній Й. Гузман був заарештований 2016 року у Мексико і виданий США рік пізніше. Понад 50 свідків описали його жорстокість та широку масштабність його наркобізнесу. Близький співробітник Й. Гузмана свідчив, що той дав хабара в сумі 100 млн. дол. колишньому Президентові Мексико Енрікові Пеня Ніето. Останній заперечив це. Журнал „Форбс“ у 2009 році оцінив вартість Й. Гузмана на 1 млрд. дол., але визнав, що неможливо точно обчислити його активи. Департамент справедливості США у 2017 році вимагав конфіскації 14 млрд. дол. його доходів з нелегальної наркоторгівлі. Йому загрожує дожиттєве ув'язнення. („Reuters“)

РОСІЯНИ – ПРО РОСІЮ І УКРАЇНУ

„ЩО ВОНИ ВИТВОРЯЮТЬ?!“

Валерій Соловей

„Що вони витворяють?!“ – вельми поширена оцінка дій російського керівництва. Його вчинки часто виглядають дивними і незрозумілими не тільки для широкої громадськості, а й для експертів. Між тим, за ними стоїть послідовна логіка специфічного стилю мислення, нехай навіть первинна аксіоматика цієї логіки здається сумнівною. Отож три джерела і три складові частини мислення правлячої групи російської еліти: традиційна російська стратегічна культура; професійна соціалізація даної групи; індивідуальний профіль Президента Володимира Путіна і субкультура його найближчих соратників.

Стратегічна культура як погляд на зовнішній світ

Стратегічна культура – сукупність поглядів, переконань і підходів еліти, що належать до зовнішньої політики і „великої стратегії“. При цьому, будучи культурою, вона впливає на прийняття рішень в сфері безпеки і зовнішньої політики напівавтоматично, тобто не цілком усвідомлено для осіб, що приймають рішення. Їхні зовнішньополітичні реакції здаються їм самим природними і навіть немінучими.

Генеza російської стратегічної культури сягає дорадянської епохи, при комуністичному правлінні вона була голосно проголошена. У сучасному російському мисленні відтворені такі положення традиційної стратегічної культури: визнання пострадянського простору сферою російського впливу; особлива важливість України як одночасно мосту на Захід і буфера проти потенційної західньої агресії; сприйняття України і Білорусі як „випадково незалежних“ – відколених внаслідок розпаду Радянського Союзу частин (а цей розпад, своєю чергою, був результатом внутрішньої зради і підіривних дій США) від материнського російського народу і російської культури.

В оптиці російської стратегічної культури Україна і Білорусь – штучно створені і неповноцінні держави, чиє формально незалежне існування виправдане лише в разі їхнього стратегічного підпорядкування Москві. Рух України і Білорусі на Захід сприймається як замах на національну ідентичність Росії і небезпечний виклик безпеці країни.

Ймовірно, найважливіший і найвідоміший складник російської стратегічної культури – це ідея стратегічного терпіння. Російська еліта впевнена, що російський народ готовий безконечно довго терпіти злидні і страждання перед обличчям зовнішньої загрози: російська економіка не динамічна, але стійка, вона адаптується до нових санкцій і володіє великим запасом міцності; терпіння призведе до того, що рано чи пізно перед Росією відкриється вікно можливостей і вона досягне своїх цілей.

Наприкінці 2016 року певен час здалося, що ця ідея спрацювала: Брекзит, криза в Євросоюзі і перемога Дональда Трампа у президентських виборах виглядали як вікно можливостей для Росії. Не вдалося тоді, вдасться пізніше – думають стратеги Кремля. Наприклад, в 2020 році, коли вони очікують глобальної економічної кризи, до якої активно готуються.

Вплив корпоративної ідентичності

Росія – єдина країна в світі (і можливо, у світовій історії), якою керують колишні і діючі офіцери розвідки. Корпоративна ідентичність КГБ СРСР впливає на політику в трьох основних аспектах.

По-перше, політика, особливо зовнішня, бачиться в конспірологічному світлі. Будь-які неприємні і неприйнятні для Кремля дії сприймаються як інспірована Заходом змова. Особливий гнів викликали демократичні революції на пострадянському просторі, передусім в Україні, головною причиною яких вважають „підіривну активність“ США. Точно так само причиною протестів в Росії в 2011-2012 роках вважають дії США і пов'язаних з ними російських олігархів.

Параноя – родова риса спецслужбистів у всьому світі. Але тільки в Росії вони керують країною.

По-друге, методи спецслужб перенесені у внутрішню і зовнішню політику Росії і використовуються як її ключові інструменти. Спроби (часом не безуспішні) корумпувати європейських чільних політиків, підтримка популістських партій і рухів в Європі, кібератаки, маскована пропаганда в соціальних мережах та ін. – все це запозичено з арсеналу спецслужб і отримало узагальнену назву „гібридної війни“.

У внутрішній політиці найкращими засобами управління вважають шантаж, селективний терор і насадження атмосфери страху. Тобто відтворений – можливо, частково несвідомо – „modus operandi“ радянських спецслужб.

По-третє, чекістам характерна манія контролю. Будь-яка непідконтрольна діяльність – в бізнесі, культурі, громадянській активності, політиці – розглядається як потенційно підіривна, а тому її треба викоринити або взяти під контроль.

Індивідуальний профіль Путіна і субкультура „пацанів“

Президент Володимир Путін мало переймається внутрішньою політикою і економікою Росії, він вважає, що ці сфери в цілому успішно контролюють його адміністрація, уряд і Центробанк. Основна сфера його інтересів – зовнішня політика і розбудова оборони, саме в них особистість В. Путіна знаходить яскраве і найпомітніше втілення.

Для розуміння впливу на політику найважливіші два аспекти особистості В. Путіна. По-перше, за роки президентства в ньому зформувався місяньський комплекс. В. Путін переконаний в тому, що саме він є тією людиною, яка підняла Росію з колін, відновила її могутність, і що його веде сам Господь. Релігійність В. Путіна – не гра на публіку, а справжнє почуття. З релігійного місянізму В. Путіна випливає його специфічний погляд на зовнішню політику. Він розглядає її не як взаємодію, часом конфліктну, держав і країн, а як арену протистояння містичних сил, де В. Путін і Росія уособлюють сили світла, а США і Великобританія – сили зла.

Оточення російського президента значною мірою поділяє його погляди. Кремль впевнений, що головна мета ворогів Росії – повалити безпосередньо російського президента. Неважко здогадатися, що такий підхід ускладнює будь-яке спілкування з Заходом, хоча особисто В. Путін не без симпатії ставиться до Д. Трампа.

Другий ключовий аспект особистості В. Путіна – це субкультура, в якій він формувався. Судячи з біографії, В. Путін виріс у середовищі так званих „реальних (правильних, конкретних, чітких) пацанів“, чий основоположні принципи більш ніж близькі до принципів офіцерів радянського КГБ. Це культ сили; внутрішньогрупова демократія; перевага угруповання над звичайним населенням; право угруповання стягувати данину з звичайного населення, причому його влада над населенням заснована на звичаєвому праві, а не на законі; допустимість насильства над слабким і неорганізованим населенням; повага до сили і здатних дати відсіч; допустимість брехні і обману – головне, стати переможцем. Головна ідея морального кодексу „пацанів“ гранично проста: сила – єдине джерело і, поряд з хитрністю, ключовий інструмент влади, все інше – закон, мораль, громадська думка – не має значення.

Низка учасників „ближнього кола“ президента також формувалася в субкультурі „реальних пацанів“. Ця субкультура прекрасно пояснює і описує багато (зовнішньополітичних та економічних практик сучасної Росії).

Таким чином, ми маємо справу з послідовним, цілісним і внутрішньо логічним світоглядом правлячої групи російської еліти. Він не може бути зруйнований або підважений моральною, культурною або інтелектуальною критикою ззовні. Адаже до цього часу це мислення дозволяло успішно керувати країною і домагатися групових цілей, тобто було ефективним. Тому воно почне руйнуватися тільки в тому випадку (і ніяк не інакше!), якщо і коли його практичні результати призведуть до серйозних поразок і провалів.

Львівський культурологічний журнал „І“

Валерій Соловей – російський історик, Москва.

Розпочато проект культурної дипломатії

Учасники прес-конференції у Торгово-промисловій палаті України. (Фото: Іван Деркач)

Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Іванни Климпуш-Цинцадзе. (Фото: Іван Деркач)

КИЇВ. – 28 лютого у Торгово-промисловій палаті України відбулася прес-конференція за участю Віце-прем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Іванни Климпуш-Цинцадзе, присвячена здійсненню масштабного проекту „Через культурну дипломатію до економічної незалежності України“.

І. Климпуш-Цинцадзе повідомила про підписання низки доручень, аби скоординувати зусилля міністерств та відомств для допомоги в здійсненні заходів, передбачених проектом. Адже головною подією проекту в 2019 році стане світове турне в травні-грудні переможця фестивалю „Щедрик Фест“, що відбувся у міс-

ті Покровську Донецької області, – камерного хору „Кредо“. Виступи присвячені 100-річчю культурної дипломатії України та світового тріумфової української пісні „Щедрик“.

І. Климпуш-Цинцадзе наголосила на тому, що зараз важливо повернути Україну на культурну і ментальну мапу Європи та світу, адже Росія продовжує ганебну політику присвоєння української історії та культури. „Особливо тішуся, що ідея цього проекту зародилася не в Києві, не у державних кабінетах, а на місцевому рівні – в місті Покровську, де свого часу творив композитор Микола Леонтович. Упевнена, для багатьох не лише у світі, а і в Україні стане несподіванкою донецьке коріння всесвітньо відомого „Щедрика“, – сказала вона.

У проекті заплановано економічний форум „Через культурну дипломатію до економічної незалежності України“, який має відбутися 23 квітня в Національному технічному університеті України „Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського“ і є одним з етапів масштабного і багатовекторного проекту, який розпочався восени 2018 року на Донбасі і покликаний популяризувати Україну у світі через культурну промоцію.

Відтворення тури Української Республіканської Капелі під керівництвом Кирила Стеценка і Олександра Кошиця 100 років тому розпочнуть навесні. Перший концерт запланований у травні в Празі. Тура має на меті не тільки популяризацію історії „Щедрика“, а й просування українських економічних інтересів з підтримкою культурної дипломатії України. Австрія, Бельгія, Велика Британія, Іспанія, Німеччина, Португалія, Франція, Чехія, Швейцарія, Канада, США почують не тільки найкращі голоси України, але й ознайомляться з провідними торговими марками України, які підтримують туру.

Агенція „Дель Артс“

Українські католицькі...

(Закінчення зі стор. 1)

до серця“ з нагоди введення на служіння нового Митрополита-Архієпископа Б. Гудзяка охоплює усе духовенство, монашество та вірних, особливо молодь, і не лише з Філядельфійської Архієпархії, але й з усіх єпархій у США та з світу.

Єпископи також обговорили свої пасторальні плани для окремих єпархій та цілої Митрополії на 2019 та 2020 роки.

У засіданнях взяли участь Митрополит-Архієпископ Б. Гудзяк, Єпископ-помічник Андрій Рабій, Єпископ-помічник Іван Бура, Єпископ Павло Хомницький, єпарх Стенфорд-

ський, Єпископ Венедикт Алексійчук з єпархії св. Миколая в Чикаго, Єпископ Богдан Данило, з Єпархії св. Йосафата в Пармі.

Б. Гудзяк народився в місті Сиракюз, Нью-Йорк. 18 лютого 2019 року Папа Франциск проголосив його новим митрополитом-архієпископом Філядельфійським. На час свого нового призначення Владика Борис служив єпархом Паризької Єпархії св. Володимира Великого, якій підлягають Франція, країни Бенелюксу та Швейцарія.

Єпископ-помічник Андрій Рабій служив апостольським адміністратором Архієпархії з моменту прийняття 16 квітня 2018 року Папою Франциском відставки через хворобу попереднього Митрополита-Архієпископа Філядельфійського Стефана Сороки.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Пияцтво може змінити лодський ДНК

РАТГЕРС, Нью-Джерзі. — Журнал „Алькоголізм: Клінічні й експериментальні дослідження“ недавно опублікував висліди студій дослідників Ратгерського університету про вплив пияцтва на основний генетичний матеріал (ДНК) людини. Пияцтво означає випиття не менше п'яти алкогольних напоїв чоловіком (чотирьох напоїв жінкою) впродовж двох годин. Висліди студій показали, що гени для контролювання пиятики інакше реагують в особах, котрі пиячать. В результаті ці особи мають сильніше прагнення до алкоголю і часто випивають більше. Подібне є і з наркотиками. Пияцтво й наркоманія можуть змінити ДНК способами, які впливатимуть на майбутніх дітей, сказали дослідники. Згідно з дослідженнями Світової організації здоров'я (WHO), у 2016 році понад 3 млн. осіб померли від зловживання алкоголю. Це становить 5 відс. всіх смертей у світі. („United Press International“)

■ Вища платня спричинила менше праці

ОСТИН, Техас. — У 2017 році велика міжнародна технологічна компанія „Амазон“ закупила групу крамниць харчових продуктів і предметів споживання „Whole Foods“, котрі мають своє головне бюро в Остіні. У відповідь на публічний натиск „Амазон“ встановила у листопаді 2018 року всім своїм робітникам мінімальну платню в сумі 15 дол. на годину. Всі працівники „Whole Foods“, які заробляли менше від цієї суми, тепер отримали її. Інші працівники отримали підвишку 1 дол. на годину, а їхні керівники отримали підвишку 2 дол. на годину. 6 березня англійська газета „Гардієн“ провела розмови з багатьма працівниками „Whole Foods“ в стейтах Іліной, Мериленд, Орегон й Каліфорнія. Усі вони розповіли, що компанія скоротила їхні години праці внаслідок цієї підвишки платні, так що вони тепер заробляють менше, ніж перед підвишкою. Деякі працівники сказали, що тепер є брак обслуги і довгі черги в крамницях через малу кількість робітників. „Амазон“ і „Whole Foods“ не мали жодних коментарів в цій справі. („The Guardian“)

■ Хабарництво при вступі в університети

БОСТОН. — Головний прокурор США округу Масачусетс Ендрю Лелінг 12 березня виніс звинувачення 50-ом багатим особам за те, що вони давали хабарі елітарним університетам, щоб прийняли їхніх дітей на студії. Загальна сума хабарів сягає 6 млн. дол. і включає університети Єйл, Стенфорд, Джорджтаун та Університет Південної Каліфорнії. Серед звинувачених є багато визначних осіб, включно з голівудськими акторками Феліситі Гафмен і Лорі Лафлін. „Не може бути окремої системи вступу на університет для багатих, і, додам, не буде окремої системи кримінальної справедливості також“, – сказав Е. Лелінг. Він розповів, що провідником цього обману був Віліям Сінгер, власник агенції „Key Worldwide Foundation“, яка надавала поради студентам вступаючих на університет. Прокуратора закидає, що в 2011-2018 роках він отримав 25 млн. дол. хабарів від батьків, „щоб гарантувати прийняття їхніх дітей до елітарних шкіл“. Серед звинувачених є дев'ять спортивних тренерів на елітарних університетах, два адміністратори вступних екзаменів, один контролер екзаменів і 33 батьки. („www.yahoo.com“)

■ Зростає криза на південному кордоні

ВАШІНГТОН. – Прикордонна служба США оприлюднила 6 березня статистику, яка вказує, що кількість нелегальних мігрантів на півдні країни є найвищою від 2007 року. Газета „Нью-Йорк Таймс“ повідомила 5 березня, що число нелегальних мігрантів, які в лютому без дозволу перетяли південний кордон, перевищило 76 тис. осіб, що є вдвічі більше, ніж в лютому минулого року. Газета додала, що це було найвище число за лютий впродовж останніх 12 років. Секретар Департаменту Національної Безпеки (DHS) Кірстен Нілсен сказала, що „політика відкритих кордонів на спрацювала для для американського народу“. Вона додала: „Кожний секретар DHS від часу створення департаменту бив на сполох про наш незабезпечений кордон і наслідки цього“. („www.dhs.gov“)

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- 125 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

**Відділ передплати:
973-292-9800 дод. 3042**

Річна передплата – \$90.
Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

Про фермерів та одноосібників забули

1 березня у редакційній статті „Агрофірми відроджують села“ наш тижневик порушив тему сучасного аграрного виробництва України, яку ми продовжуємо переглядом господарювання одноосібників і фермерів. Непродумані і зтяжні реформи на селі призвели до розбазарювання колгоспного майна, масового безробіття, заборгованості господарств перед державними службами, найнижчої платні серед галузей і, на жаль, зростання пияцтва на селі. А наміри були гарні, У 1992 році Верховна Рада прийняла закон про фермерські господарства, тоді ж було створено Український державний фонд підтримки фермерських господарств. Під невеликі відсотки можна було отримати пальне, добрива і навіть техніку. Було державне замовлення на продукцію, виплачувались винагороди. Але надалі підтримка держави виявилася недостатньою і деякі фермерські господарства перестали існувати. Господарі бояться мати офіційний статус з незграбною системою звітності. Бояться нестабільності, нових податків.

Хоч у 2003 році було прийнято закон про особисте підсобне господарство громадян, але немає піднормативних актів, які б полегшували діяльність селян-одноосібників. 17 березня 2004 року була прийнята постанова Кабінету Міністрів про кредитування фермерських господарств, але під неї не виділено жодної гривні.

Пропозиції приватних господарів просто ігнорують. В управлінні сільським господарством за роки незалежності нічого не змінилось — чиновники від верху до низу.

Але село тримається. В Україні 15 відс. ріллі обробляють фермери. У державі налічується 41.5 тис. фермерських господарств. Особисті селянські господарства, не зважаючи на чергові кризи, виробляють 98 відс. картоплі, 82 відс. молока і половину м'яса.

Недостатня увага до одноосібників і фермерів обертається негараздами у агротехніці. Звісно, є багато сумлінних господарників, які розуміють, що потрібно піклуватись про майбутнє, а не жити одним днем. Але частина ланів перейшла до так званих „чорних фермерів“, які не дотримуються сівозмін і можуть засівати поля, наприклад, соняшником із року в рік. Це знищує родючість ґрунтів, захаращені бур'янами.

В усьому цивілізованому світі трохи більше 5 відс. селян забезпечує продовольством країну. Треба поставити всіх виробників у рівні умови. У Канаді фермерів продають дизельне пальне вдвічі дешевше, ніж іншим споживачам. У Німеччині надають дотацію фермерів на гектар ріллі. Навіть телефоном німецький фермер може отримати значний кредит під заставу землі, якою володіє.

В Україні землю варто продавати аграріям за визначеною ціною, прозоро і відкрито, а для цього слід підготувати законодавчу базу, наприклад, п'ять років не міняти правил продажу. Можливість заклати землю для одержання кредитів призведе до важливих зрушень на селі. Сільські підприємства матимуть потужну техніку, продаватимуть елітне насіння. Замість управління сільського господарства діятимуть дорадчі служби, які відіграватимуть велику роль у пропаганді нових технологій.

Україну раніше називали житницею Європи. І вона може повернути це своє значення, якщо допомога селові стане пріоритетом держави.

ІСТОРІЯ

Мистці створили ікони для УАПЦ

Галина Компанієць

ЧЕРКАСИ. – 25 років тому семеро черкаських мистців зустрілися біля Спільки художників і представили авторські ікони, написані спеціально на честь утворення Української автокефальної церкви Покрови Пресвятої Богородиці у Черкасах. Сьогодні ще живі троє мистців, спогади яких вміщено нижче.

У храмі Покрови майстри народного мистецтва, заслужена художниця України Олександра Теліженко розповіла: „Ініціатором був народний художник України Данило Нарбут, який написав для автокефального храму ікону „св. Георгій Змієборець“. Його підтримали Віктор Олександрко іконою св. Архистратига Божого Михаїла, Володимир Костогриз відтворив святий лик Ісуса Христа, Микола Ткаченко написав свого духовного покровителя св. Миколая Чудотворця, а я – улюблену з юности Матір Божу „Умиління“. Микола Теліженко створив образ Пресвятої Покрови Богородиці, архітектор Іван Помазан був автором проекту майбутньої церкви“.

„Черкаська єпархія Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ) була зареєстрована у жовтні 1991 року, – розповів її засновник і очільник о. Назарій Кучерявий. – Перше приміщення храму було у маленькій хатинці, де у радянські часи містилася ветеринарна лікарня, потім будівля відійшла українському козацтву, а вже ті передали її на добрі справи во славу Божу. На початку було дуже важко. УАПЦ на Черкащині тоді майже ніхто не знав. Були три священики і чотири храми на всю область, де служили українською мовою: у селі Шевченковому, Черкасах, Умані та Городищі. Нас гнали і ганьбили! Я приїхав з Києва і члени товариства „Заповіт“ ім. Шевченка звели мене з Данилом Нарбутом. А потім познайомили з іншими добрими людьми, які об'єдналися для того, аби з маленького виросло щось велике. 1993 року художники подарували новий українській церкві спеціально написані ікони, які і тепер живі, збережені, пошановані. На жаль, проект Івана Помазана з будівництва церкви залишився невідомим. Теперішнє приміщення храму розташоване у колишньому кінотеатрі „Зірка“ і не опалюється. Але люди приходять молитися. Образ „Умиління“, який колись написала Олександра Теліженко, у вівтарі храму. У неї є любима ікона – „Волинська Богоматір Умиління з дитиною“. Саме цей образ вона взяла за основу своєї Богоматері“.

Настоятель громади о. Назарій їздить на схід України як військовий капелян, допомагає бійцям на Донбасі. Він вважає за честь для громади,

що УАПЦ заснував 1919 року земляк з Черкащини Митрополит Василь Липківський.

М. Теліженко спогадами поділилася у своїй майстерні: „Коли чверть століття тому я писав ікону Покрови для автокефального храму, то думав про незалежність України. Всі ми були членами товариства „Заповіт“, збиралася, гуртувалися. Український політичний та громадський діяч, колишній політв'язень Анатолій Лупиніс був рухливий, жвавий чоловік, патріот, який пройшов дуже багато у своєму житті, дещо підказував. Тоді була хвиля ініціативи, воскресіння України. Ми мали і маємо право на свою українську церкву. Прапором усієї ідеї був Данило Нарбут. На початку нашої державності ми вирішили місту подарунок зробити“.

Після ікони Покрови М. Теліженко писав ікони ще для кількох храмів. У його майстерні багато православних ікон. Він показує їх і розмірковує про особливості саме українського бачення святих: „Українська ікона – особлива. Художник пропускає образ через себе“. Мистець збирає ікони, покинуті тими, хто не розуміє величезної цінності цих духовних і мистецьких скарбів. „Оця Матір Божа з Галичини. Я здогадуюся, що її автор Йов Кондзелевич (1667-1740) – українській іконописець, ієромонах. А це вже народна школа – ікона св. Миколая. Це просто на дошці сільський дядько малював. Багато цікавих ікон збереглося. Я їх збирав, тому що по селах любив раніше мандрувати. Заходиш у хату – лежить ікона. Дивіться – яке письмо! І мені приємно від того, що я в якійсь мірі їх врятував“.

Заслужений художник України В. Олександрко згадує, як 25 років тому писав ікону св. Архистратига Божого Михаїла: „Постать Архистратига для України – неординарна. Михайлівський золототертий собор у Києві відновлений. А є легенда: коли повернеться Архистратиг Михаїл в Україну, до Києва, Україна буде вільною“.

В. Олександрко радіє отриманню Томосу: „Те, що відбулося – велика радість! Нарешті відбулася Українська Церква, де правитимуть рідною мовою, мислити будуть по-українськи. А це головне, дуже необхідне і для держави і православного світу“.

25 років тому черкаські мистці представили ікони, написані для Української автокефальної церкви у Черкасах. (Фото: архів Олександри Теліженко)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Спомин зацікавив читачів

25 січня була поміщена у „Свободі“ стаття „Історія давньої світлини“ Володимира Колюбінського з Фініксвилу, Пенсильванія. З великою приємністю ми прочитали цю статтю враз із поглядом на історичну пластову знімку з табору у Ельвангені 1947 року.

Ми були дуже малими дітьми у Мітенвальді та Форзгаймів в тих часах, тож нічого не залишилось нам з споминів про табори переміщених осіб. Сьогодні, коли ми читаємо про дії ОУН та працю в таборах, то подивляємо відвагу та національний обов'язок тих молодих хлопців, багато з яких були пластунами.

Дякуємо В. Колюбінському, що відтворив своїм спомином цікавий образ української історії.

Юрій і Оксана Тарасюки,
Ньютаун, Пенсильванія

Дякую за розміщення мого допису „Історія давньої світлини“ у „Свободі“ 25 січня, який викликав велике зацікавлення й визнання. Отримав багато схвальних відгуків не тільки від знайомих, а й від людей, яких я не знаю. У цьому є заслуга й редакції „Свободи“.

Володимир Колюбінський,
Фініксвил, Пенсильванія

Пластуни мали багато зимових подій

Пластова станиця Нью-Йорку мала дуже насичену програму цієї зими. 22 грудня 2018 року почався Різдвяний ярмарок, на якому юначки продавали гарні іграшки і прикраси на ялинку ручної роботи. Юнаки також брали участь в ярмарку – продавали квитки на льотерію з дуже корисними предметами – сертифікати до ресторану „Веселка“, до крамниці Бачинського та інші. Доходи від льотерії були призначені для допомоги воїнам в Україні.

22 грудня також відбулися відвідини св. о. Миколая. Діти його радо вітали з голосним співом „Ой, хто хто Миколая любить“.

12 січня ми мали „Свічечку“. Наймолодші діти вступили в ряди Пласту і одержали жовті хустки, а інші пластуни перейшли до ступенів прихильників. Запалювали символічні свічки та співали пісню Вифлеємського Вогню Миру. На кінець всім було роздано кутю – символ Святої Вечері.

Відразу після „Свічечки“ 12 січня новацтво почало Коляду з відвідинками мешканців на долині міста.

Юнацтво продовжувало Коляду 13 і 20 січня в Брукліні, Квінсі і Стейтен Айленді. Понад 100

Діти запалили символічні свічки.

пластунів, 25 виховників і 20 батьків брали участь в Коляді. Пластові групи вітали людей при вході до хат, співали колядки, урочисто віншували та приємно провели час.

10 лютого старшопластунський курінь „Спартанки“ організував чергову зимову прогулянку до „Holiday Mountain“ на лещата. Як в минулих роках, до станиці Нью-Йорк приєдналися й інші: Лінденгирст, Олбані, Бостон, Пасейк, Ньюарк, Йонкерс, Гартфорд і Кергонксон. Разом було понад 100 пластунів – новаків, новачок та юнацтво, а також багато батьків, які дружно провели цей день, як одна велика пластова родина.

Щиро дякуємо всім пластунам та їхнім родичам за приємно проведений час та майбутні спогади. Сердечний уклін всім жертводавцям та шанувальникам Пласту за щедрість та підтримку пластунів-колядників.

Таля Даниш,
Нью-Йорк

Пластуни на зимовій прогулянці.

Юнацтво проводить Коляду. (Фото: plastnyc.org)

ЗУАДК відзначатиме 75-ліття

В 2019 році Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) відзначатиме своє 75-ліття.

На другому конгресі Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), який відбувся 22 січня 1944 року у Філядельфії, у порозумінні з Українським Народним Союзом, Союзом Українців Католиків „Провидіння“ і „Народною Поміччю“ ухвалено створити окрему неполітичну гуманітарно-допомогову організацію, яка мала допомагати українським біженцям під час і після Другої світової війни. Ініціативний комітет був скликаний 20 червня 1944 року в Нью-Йорку і на ньому була вибрана перша управа ЗУАДК. ЗУАДК допоміг переселити понад 70 тис. біженців з повоєнних таборів до США.

Вже 75 років ЗУАДК пристосовує свої програми до ситуацій, в яких знаходяться наші брати і сестри, а українська громада США розуміє, що постійна допомогова організація, яка може швидко відгукнутися на потребу українців в світі, потрібна і щедро її матеріально підтримує.

На засіданні Екзекутиви ЗУАДК створено ювілейний комітет і намічено відсвяткувати ювілей 12 жовтня 2019 року, приготувати пропам'ятну книжку в обох мовах, щоб довести історію праці ЗУАДК до останніх років. Співголови ювілейного комітету – Христя Харіна-Сеник і Мирослава Мазурок-Гил, а редактором книжки є Наталія Сілецька-Микієвич.

Д-р Лариса Кий,
Філядельфія

Екзекутива і дирекція Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (зліва стоять): Борис Павлюк, Дана Сілецька, Мирослава Гил, Ніля Павлюк, Оля Кузевич, Христя Сеник, Ігор Кушнір, Марта Яримович, Наталія Микієвич, Оля Якубовська, Лев Іваськів, д-р Нестор Зарічний, (зліва сидять): Марта Кокольська, Уляна Процюк, президент ЗУАДК д-р Лариса Кий, Люба Сілецька, Оксана Ворох, Методій Борецький. Відсутні на світлинці Василь Літкевич, д-р Василь Салаяк, д-р Наталія Долиба, д-р Ірена Столяр, Петро Косик, Богдан Раделицький, Євген Щерба, Ігор Мірчук, Олесь Брожина. (Фото: Б. Павлюк)

Про активістів забули

Посольство України в Чеській Республіці видало друком чеською мовою в Чехії книгу „Між вами: українці яких ви не знаєте“. До книги увійшли імена 30 українців, про яких і справді ніхто нічого не знає, а от імена тих українців, про яких знають всі – українці і чехи, бо вони роками і навіть десятиліттями берегли і популяризували Україну й українську діаспору в Чехії до цієї книги не увійшли, як от доцент Університету ім. Томаша Масарика в Брно Галина Миронова, яка першою в Чехії видала чесько-український юридичний словник і організує кожних п'ять років єдині в Чехії українські конференції, за результатами яких протягом останніх 15-ти років вийшли друком ґрунтовні багатотомні монографії, які популяризують в Чехії українознавство, або голова Української ініціативи в Чеській Республіці Віктор Райчинець, завдяки якому в Чехії відкрили пам'ятник Тарасові Шев-

ченкові і завдяки якому в Чехії регулярно видається найстаріший в історії української діаспори в Чехії часопис „Пороги“ та чимало інших українців, які бережуть і популяризують українську діаспору в Чехії і котрі мали б бути в цій книзі першими українцями, про яких слід було в цій книзі написати.

Та й це ще не все... Як повідомляє Радіо Свобода, в книзі опубліковані імена сімейного клану Козлових, які представляють в Чехії російську діаспору і співпрацюють з Російським центром науки і культури в Чехії. Думаю, читачі розуміють, що всім цим я маю на увазі.

Не знаємо, що й думати про Посольство України в Чехії Надзвичайним і повноважним послом, якого призначений Євген Перебийніс.

Мелітон Попович,
перший секретар Товариства
„Опір Західної України“
Прага, Чеська Республіка

Буде концерт „Клубу спадщини“

НЬЮ-ЙОРК. – 21 березня, о 6-й год. вечора, Академія св. Юра представить свій черговий концерт, створений студентами-учасниками „Клубу нашої спадщини“.

Директор-постановник вистави – Ірина Чуян, вчителька Академії.

Тема концерту – „Невмируще слово Шевченка“. На завершення поетичної та драматичної частин концерту виступить хор Академії під керівництвом Анни Бачинської під музичний акомпанімент директора Академії Андрія Стасіва.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулася зустріч з українськими мультимільйонерами

Степан Слущкий

НЬЮ-ЙОРК. – Цікава та небуденна подія відбулася в Українському Інституті Америки (УІА) 23 лютого. Не кожного дня випадає нагода зустрітися з українськими мультимільйонерами, а тим більше поспілкуватися з ними, почути про розвиток їхнього бізнесу з середини, про їхні сильні сторони, про сумніви, невдачі і як їх подолато.

У панелі, модератором якою була голова Української асоціації підприємців та професійних спеціалістів Америки (Українian American Business and Professionals Association (UABPA) Іванна Лотошинська, взяли участь підприємець у сфері фармацевтики, виконавчий голова корпорації Citius Pharmaceuticals, Inc. Левко Мазур, та співзасновник і виконавчий директор компанії Petsube Ярослав Ажнюк. Вступні завваги подала член УІА і віце-президент UABPA Анна Шпук.

Протягом вечора, окрім тем, пов'язаних з провадженням бізнесу, заторкнуто багато глибших питань світоглядного характеру: що таке успіх, зокрема його моральний вимір, чого треба прагнути в житті тощо.

Обоє панелісти розпочали свої виступи з відеопрезентацій діяльності їхніх компаній.

Історії успіху цих двох осіб були багато чим споріднені, хоч, звісно, ще більше чим різнилися. Обоє

Учасники зустрічі (зліва): голова Української Асоціації підприємців та професійних спеціалістів Америки Іванна Лотошинська, виконавчий голова корпорації „Citius Pharmaceuticals“ Левко Мазур та співзасновник і виконавчий директор компанії „Petsube“ Ярослав Ажнюк. (Фото: Степан Слущкий).

бізнесменів особливо підкреслювали, що до справи, за яку берешся, потрібно ставитися з пристрасстю.

У 74-річного Л. Мазура, який народився в родині українських емігрантів у повоєнній Німеччині і який з юного віку живе у США, шлях до великого бізнесу був далеким від прямолінійного. Він виріс у Філядельфії, навчався в католицькій середній школі, вищу освіту здобув в університеті Темпел. Поступово досяг успіху в корпо-

ративному бізнесі: від звичайного торгового представника компанії Cooper Laboratories виріс до члена її керівництва, зокрема створивши і очоливши її відділ Cooper Vision. Пізніше Л. Мазур був на керівних посадах у фармацевтичному відділенні в США компанії BASF (найбільшої компанії світу з виробництва хемічної продукції), в компанії ICN Pharmaceuticals (нині — Valeant Pharmaceuticals), дослідницькій компанії Chantal Pharmaceuticals, що виробляла препарати проти надзвичайно небезпечних для дітей вірусів. Згодом компанія Medicis Pharmaceuticals, де він був виконавчим віце-директором та одним зі співзасновників, спромоглася заповнити нішу на ринку дерматологічних ліків, де не існувало ана-

логів їхній продукції — антибіотиків проти вугрів.

Проте в один день Л. Мазур вирішив покинути корпоративний бізнес, де він досяг всіх можливих висот і благ, і створити свій власний. Він навіть тричі давав у заставу все своє майно.

Заснував компанію Genesis Pharmaceutical, яка фокусувалася на дерматологічних ліках. У 2008 році був одним з співзасновників Akrimax Pharmaceuticals — компанії з виробництва серцево-судинних препаратів.

Теперішня його компанія Citius Pharmaceuticals спеціалізується на біотехнологіях, зокрема на редагуванні та перепрограмуванні РНК для запобігання генетичним захворюванням.

Крім успішної фінансової діяльності, Л. Мазур є активним також і в громадському житті: був членом Ради Фондації допомоги дітям Чорнобиля, членом Ради трестів Manog College, президентом Українсько-американської асоціації професіоналів та підприємців Нью-Йорку і Нью-Джерсі, членом команди незалежних спостерігачів США на українському референдумі за незалежність 1991 року, є донором Українського Католицького Університету і таке інше. Але чим він особливо тішиться, що зміг зберегти від закриття католицьку школу в його в рідній околиці у Філядельфії, чим, на його переконання, врятував багато молодих життів.

„Влада, гроші і слава не зроблять вас щасливими. Коли щось робите, робіть таким чином, щоб зробити світ кращим“, — переконаний Л. Мазур. Повага, Бог, громада — так охарактеризував

(Закінчення на стор. 17)

З нагоди 100-ліття визвольних змагань України

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

та

**УККА, відділ у Повіті Моррис, Н. Дж.
і Самопоміч, відділ в штаті Н. Дж.**

запрошують шановну громаду на презентацію книжки

д-ра Тараса Гунчака

Професора Історії, Emeritus, Rutgers University

**“Ukraine in the Twentieth and Twenty-First Centuries:
The Unending Complexities of Survival”**

Учасники англомовної дискусії:

д-р Володимир Зарицький, ексекютивний директор Центру
Американсько-Українських Стосунків;

д-р Марк Томас, професор політичних наук,
La Salle University у Філадельфії

та

Автор д-р Тарас Гунчак, і д-р Альберт Кіпа, президент УВАН.

Після програми, зустріч з автором й учасниками при перекусці
та можливість придбати книжку з автографом.

Презентація відбудеться

**в неділю, 24-го березня 2019 р.
о 1-ій год. по полудні**

в

Ukrainian American Cultural Center of New Jersey
60C North Jefferson Road, Whippany, NJ 07981

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує на доповідь

Анастасії Страхової

докторантки історичного факультету
Університету Еморі (Атланта, Джорджія)

стипендіатки Центру Єврейської Історії у Нью-Йорку

**Американський Бердичів: життя
єврейських іммігрантів у Нью-Йорку**

До впровадження імміграційних квот у 1924 р. тисячі єврейських іммігрантів кожного року змінювали звичне життя в українських містечках на бурхливий Нью-Йорк.

Намагаючись американізуватися, переселенці також змінювали вигляд й самого мегаполісу. Недарма єврейський квартал Нью-Йорка називали американським Бердичевом.

**В суботу, 23 березня 2019 року,
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ТРИБУНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Працівники Головної Канцелярії святкували ювілей УНСоюзу

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерсі. – 125-річчя Українського Народного Союзу урочисто відзначили 7 березня працівники Головної Канцелярії. Учасників святкового обіду вітав Головний Операційний Директор/Головний Секретар Юрій Симчик, який розповів, що делегація УНСоюзу поїхала до міста Шамокін, де був заснований УНСоюз 22 лютого 1894 року. Президент/Головний Виконавчий Директор УНСоюзу Стефан Качарай розповів про відзначення цієї дати 22 лютого в Шамокіні, показав подарований ключ від міста Шамокіна, зачитав вітальну прокламацію посаджених та міської ради з нагоди ювілею УНСоюзу. Головний Фінансовий Директор/Скарбник Рома Лісович розповіла про початки УНСоюзу і його значення в організованому житті закордонного українства. На фотографії: учасники відзначення 125-річчя УНСоюзу в Головній Канцелярії. (Фото: Левко Хмельковський)

УНСоюз святкує 125 років: Фотофакт з історії, 1936

На цій світлинці: Відділ 125 Українського Народного Союзу, Сестрицтво Пресвятої Богородиці, в Чикаго. Відділ заснований в 1908 році о. Миколою Струтинським з 16 членів. Фото з „Пропамятної Книги” виданої в 1936 році з нагоди 40-літнього ювілею УНСоюзу. Уряд відділу в тому ж році: предсідниця Тереса Ярема, касирка Марія Леськів, секретарка Іванка Подола.

На веб-сторінці УНСоюзу читачі можуть переглянути фотоархів з історії організації. Фотоархів доповнюється і удосконалюється. Загляньте тут: unainc.org/una/the-una-is-125-years-old/.

УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2019-2020

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2019 року
- Під час останніх двох років, мати поліс принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Аплікація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2019 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку “Наші Пільги” на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UNAInc.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3035

**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

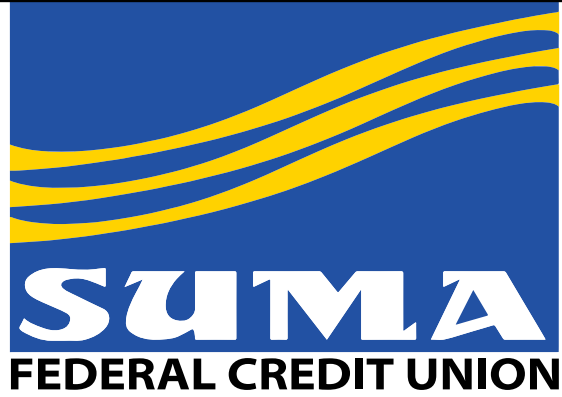

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3035

e-mail: mdrich@unamember.com

В НОВИЙ РІК НА НОВОМУ АВТО!

90%
фінансування
для кваліфікованих
позичальників

Like us on
Facebook

ОТРИМАЙТЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ СЬОГОДНІ!

КРЕДИТ НА ВЖИВАНІ АВТА

**НИЗЬКИЙ
ВІДСОТОК** **3.25%** **ДО 48
МІСЯЦІВ**
APR*

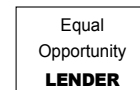
* APR = Annual Percentage Rate. This is not a guarantee of credit. An application and approval is required. All loan rates are based upon member's credit worthiness at time of application and the term of the loan. Your rate may be higher and rates are subject to change without notice. Used vehicle loans are based on the age of the vehicle and term of the loan. Visit us at www.sumafcu.org or call the credit union for current rates.

** Percentage of financing is dependent on credit score. Financing does not include sales tax, tags, destination charges, etc. Call the credit union for more information.

SUMAFCU NMLS# 527694

Federally insured
by NCUA

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 3
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

SAVE THE DATE

СУБОТА, 2 ЛИСТОПАДА 2019

УНСоюз СВЯТКУЄ

125
РОКІВ

DOLAN PERFORMANCE HALL

THE COLLEGE OF ST. ELIZABETH

2 CONVENT ROAD, MORRISTOWN, NJ 07960

Агрофірми прийшли на зміну колгоспам

1 березня у редакційній статті „Свобода“ розповіла про відносно нове явище у аграрному виробництві України – агрофірми, які замінили у селах більшовицькі колгоспи. Нижче вміщено розповіді про дві такі компанії.

Оренда землі сприяє розвитку сіл

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Уже кілька років на території Бережанського району успішно веде свою діяльність товариство „Захід-агро МХП“, яке має в оренді 5,999 гектарів землі і вирощує озиму пшеницю, ріпак, кукурудзу на зерно, соняшник, сою. Десятки місцевих людей дістали працю у товаристві, середня платня – понад 10 тис. грн. на місяць.

Керівником є Віктор Корягін, який народився на Хмельниччині та вже встиг звикнути й полюбити землю і людей Бережанського краю. Він вважає, що майбутнє аграрної галузі – за новими технологіями. Свою ділянку прагне модернізувати, впровадити інноваційні проекти, зробити максимально технологічною. Він веде плідну співпрацю з сільськими громадами, орендодавцями. За його словами, „Захід-агро МХП“, що входить до Агроіндустріального холдингу МХП, сприяє розвитку західного регіону України. У цьому переконані й земельні спеціалісти Галина Білан і Назар Колісник.

Товариство допомагає школам, дитячим садкам, медичним установам, клубам, релігійним громадам, підтримує проекти сільських громад.

У селі Літятині, за словами сільського голови Івана Олексюка, товариству довірили 280 земельних часток (паїв) місцевих мешканців. І не пожаліли. Завдяки товариству отримали гроші на ремонт місцевої церкви св. Дмитрія, придбали дзвін, що особливо радує парафіян і настоятеля храму о. Олега Драгана. Товариство організувало святкування Дня захисту дітей, фінансово долучилося до Дня св. Миколая та інших заходів.

У Рибниках, наприклад, де орендують 178 гектарів землі, допомогли з ремонтами фельдшерського пункту. Тепер медична сестра Олена Лотоцька задоволена і щаслива, адже працює в затишному теплому кабінеті, куди й місцевим людям приходиться приємно.

На території Нараївської сільської ради, як розповів сільський голова Євген Здебський, товариство орендує 560 гектарів й бюджет села завдяки цьому поповнився на 100 тис. грн. на рік. Щороку збільшується орендна плата, тож люди не нарікають. Особливо раді в місцевій школі, де товариство долучилося до харчування школярів, ремонту кляси першокласників. Про це розповіла директор школи Ольга Сімора.

А ще жителі села Нараїв мріють про нові спортивні споруди і без допомоги товариства

Представники товариства у Літятині біля церковної дзвіниці. (Фото: Тетяна Будар)

їм не обійтися. Адже воно, без перебільшення, є і вагомим джерелом наповнення місцевих бюджетів, надійним соціальним партнером місцевих громад.

Агрофірма стала порятунком селян

Левко Хмельковський

Українська телекомпанія „Вікка“ минулого літа показала телерепортаж про святкування 300-річчя села Михайлівки на колишній Полтавщині, а тепер у Черкаській області. Свято відбувалося на сільському стадіоні, де з привітаннями, піснями і віршами виступило чимало гостей з інших сіл. Причина цього швидко з'ясувалася: селяни віддали свої землі Баришівській зерновій компанії і село увійшло до її складу.

Компанію заснував у 1996 році підприємець Олег Оронов, уродженець Чернігівщини. Він закінчив Харківський національний технічний університет, учився в Інституті бізнесу в Нью-Йорку й опісля працював у США. На жаль, його життя перервала хвороба – рак крові. Підприємцеві намагалися допомогти у Центрі для онкохворих „Memorial Sloan Kettering Cancer Center“ в Нью-Йорку, але безуспішно. Проте заснована ним агрокомпанія успішно діє.

2008 року компанія продала контрольний пакет акцій шведській зерновій компанії „Grain Alliance“ і нові інвестори вклали у розвиток виробництва близько 40 млн. дол. Компанія має 50 тис. гектарів землі в Полтавській, Черкаській, Київській та Чернігівській областях і вирощує зернові й олійні культури.

Для селян компанія стала порятунком. Цьо-

го року пайовики отримали уже 7 відс. прибутку за орендований компанією гектар угідь. Компанія стала першим помічником сільських громад у створенні інфраструктури та благоустрою населених пунктів, на землях яких працює. Саме для цього було створено благодійний фонд, який виділяє значні суми на розвиток сіл Драбівського і Золотоніського районів Черкащини, де компанія орендує землі, зокрема на ремонт шкіл, дитячих садків, закладів охорони здоров'я і культури, доріг, харчування і оздоровлення дітей, будівництво спортивних і дитячих майданчиків, придбання ліків, допомогу хворим, інвалідам, сім'ям, члени яких воюють з Росією. Тільки для воїнів було придбано бронезилети, уніформи, технічні засоби та інші необхідні речі на значну суму.

Сільський голова Михайлівки Андрій Донець заявив у телерепортажі: „Як би вижило село, якби не Баришівська зернова компанія, навіть уявити сьогодні важко. Для нас це надійний соціальний партнер, який безвідмовно допомагає вирішувати більшість сільських проблем“. На сільському святі були обдаровані численні мешканці Михайлівки. Дітей особливо порадував подарований школі автобус, вщерть заповнений подарунками.

А 24 серпня 2018 року у селі Кононівці відзначали День села і на святі регіональний директор Баришівської зернової компанії Роман Шпак вручив селу 12 тис. грн. на

Сільський голова Михайлівки Андрій Донець вручає подарунки від агрофірми. (Фото: інтернет-сторінка Михайлівки)

ремонт доріг. Подарунки отримали найстарші і наймолодші жителі, сімейна пара, яка відзначила в цьому році золоте весілля, багато-дітні сім'ї.

Нові українські агрофірми стали порятунком сіл, які опинилися в скрутному становищі.

Чому Патріарх...

(Закінчення зі стор. 2)

ла, що православні, католики і протестанти в Україні відчувають себе насамперед християнами, що, власне, дозволяє уникати протистояння і зберігати міжконфесійний діалог.

Проти візиту Папи Івана Павла II до Києва виступила тільки УПЦ Московського Патріархату, але її протести виглядали жалюгідними на тлі багатотисячних мирних зібрань українців, які вітали провідника Католицької Церкви.

Отже, на мій погляд, УГКЦ

мала усі історичні, релігійні та суспільно-політичні підстави закликати своїх вірних на Святу Літургію до собору св. Софії. Однак, зважаючи на протест Патріарха Філарета, змушена визначитися з „форматом проведеної громадою нашої Церкви богослужіння в Софійському соборі 7 квітня 2019 року“.

Вихід з цієї делікатної ситуації можна знайти тільки тоді, коли Патріарх Філарет або Православна Церква України визнають УГКЦ сестринською Церквою, яка належить до Церков Володимирського Хрещення, а отже, має усі підстави вважати Софійський Собор своєю святиною.

Водночас Патріарх Святослав знайде такий „формат“ Богослужіння у св. Софії, який покаже, що УГКЦ також визнає ПЦУ сестринською Церквою і прагне разом з нею утверджувати слово Боже в незалежній і соборній українській державі.

Слава Богу, що відтепер усі рішення складних питань уже не треба шукати в Москві. Не обов'язково – у Константинополі чи Римі. Відтепер їх треба навчитися шукати передусім у Києві.

„Українська правда“

Богдан Червак – голова ОУН, Київ.

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

ПЕРЕЖИТЕ І НЕЗАБУТЕ

КАЗКОВЕ МІСТО МОГО ДИТИНСТВА

Лярісса Пенцак

Чудового соняшного дня маю нагоду помилуватися красою природі в нашому „Українському селі“ й ще раз відчуті її величну чарівність. Мимоволі думка лине у далекі роки, які залишили спомин про таку ж чарівну природу зелених Карпат. А тут ще й „Свобода“ 25 січня помістила розповідь Левка Хмельковського про його перебування в Трускавці.

У моєму дитинстві Трускавець залишився казковою подорожжю, яка починалася ще у Львові, коли мій тато Іван оголошував, що ми їдемо до Трускавця, де мій вуйко Анатоль був співласником вілли, де й ми мали гостинний прихисток.

Але й Львів був для мене казкою. Я народилася у цьому місті і мала ваги три кілограми та 300 грамів. Тепер дещо додала ваги. Родина – тато Іван Голубович і мама Марія з Грабовичів – належали до львівської української інтелігенції. Батьки дбали про світ мого дитинства. Пам'ятаю, як ми ходили до Львівської опери на виставу „Кіт у червоних чоботях“. Той

Панорама Трускавця в роки мого дитинства.

тато, о. Іван, вуйко і ще хтось з чоловіків сідали на веранді грати в бриджа й обговорювати політичні новини світу й міста.

Трускавець усе ще переживав незвичайну для містечка подію, коли наприкінці серпня 1931 року молоді бойовики ОУН Дмитро Данилишин і Василь Білас застрелили посла Сейму Тадеуша Голувка, який народився в Казахстані, в родині нащадків поль-

ну порожня. Я спробувала ковтнути тій рідини, але надійшла мама, побачила й зняла такий галас, що прибігли служники з вілли. Вуйко сказав, що треба мені влаштувати промивання шлунку, бо не відомо, що було у тій склянці. Аж прийшов службовець з вілли і сказав, що у склянці була дощова вода для поливання кімнатних квітів. Мене не промивали, а відпустили гратися на подвір'ї.

У місті мене завжди вабив великий квітник, квіти якого творили календар з зазначенням чисел року. Для моєї дитячої уяви це було магічне диво.

Минули роки. Трускавець тепер далеко, за землями й морями. Я маю вже онуків і їм розповідаю про казкове місто мого дитинства, переглядаючи старі фотографії у сімейному альбомі.

Трускавець на давніх листівках.

Вирушаємо потягом зі Львова до Трускавця.

котик досі не щез з моєї пам'яті.

На прогулянках до Стрийського парку на нас чекала зустріч з парою білих лебедів. Біля парку жив у кам'яниці мій стрийко і ми у нього гостювали. Ми з мамою часто ходили до міста і біля готелю „Жорж“ мама купувала мені екзотичний і недешевий банан.

Проте неперевершеним щастям була осінь, коли ми потягом виїздили з міста і відвідували Стрий, Кути, Дору і Гребенів, а також незабутній Трускавець. Вілли „Гражина“, „Яніна“, „Марія“, „Софія“, „Гелена“, „Світязянка“, „Моя“, „Саріуш“, „Під Білим Орлом“, „Під Матір'ю Божою“ тулилися до гірських схилів, мов барвісті іграшки.

Ми з мамою виходили з нашої вілли і йшли міською алеєю до джерела, щоб пити цілющу воду „Нафтусю“. Я мала помаранчове горнятко з краєвидом Трускавця і носиком золотого кольору. Тато приїздив пізніше і ми йшли в гості до пароха з греко-католицької церкви о. Івана Валюха.

ського повстання 1863 року, був відомим державними діячем.

Мене, найменшу, розважали онуки о. Івана Оксана Стойко-Ліщинська та Левко Колєнський. Їм було цікаво впровадити міську дитину у сільський світ, тому вони відразу ж вели мене на господарський двір, де кудкудакали кури, походжали качки, сиділи уважний песик і хитрий котик. Врешті вони завели мене до стійла і залишили наодинці з коровою. Я вперше побачила таке велике диво – коричневе з білою плямою. Корова подивилася на мене і приязно замукала. Я з великим переляком і голосним плачем вилетіла з стійла, бо вирішила, що корова хотіла мене з'їсти, а мої захисники повтікали. На той галас прибіг батько. Коли він довідався від мене, що корова хотіла мене з'їсти, то погладив мене по голівці, а витівникам пригрозив пальцем, бо, мовляв, були вони нечемні.

Мої пригоди не закінчилися, бо на балконі стояла велика склянка, як мене зацікавила. Вона була наполови-

Весняний каталог 2019 фірми Євшан

Можна переглянути на www.yevshan.com

В цьому числі:

- Традиційні барвники, віск та кісточки-писачки для виготовлення писанок
- Книги зі зображеннями для писанок
- Вишивані рушнички ХВ на кошкі
- * Декоративні форми для випічки пасок
- Зручні обгортки кольорові на яєчка
- * Срібні підвіски-прикраси із візрцями Писанок
- Особливі та смачні шоколадові цукерки: „Писанка“ та сувенірні цукерки

та більше прикрас і подарунків на свята!

1-800-265-9858

WWW.YEVSHAN.COM

ПОДОРОЖІ

У Яворові добували сірку

Левко Хмельковський

Це було давно. У 1985 році я працював у хемічній промисловості й отримав завдання поїхати до Яворова біля Львова, де мали відбутися всесоюзні змагання з професійної майстерності водіїв величезних вантажівок-самоскидів „БелАЗ“.

У 1950-их роках було відкрито Передкарпатський сірконосний басейн, найбагатший в Східній Європі, один з найбагатших у світі. У межах України (він залягає також на території Польщі й Румунії) басейн простягається до 300 кілометрів завдовжки і 40-50 кілометрів завширшки. Поклади сірки залягають на глибині до 500 метрів. Сірку в СРСР добували також у Туркменістані та в Росії на березі Волги, тож звідти мали приїхати водії.

Руїни Новояворівського комбінату „Сірка“. (Фото: Explorer.Lviv.ua)

Усе в Яворові вражало велетенськими розмірами. Сірку добували відкритим способом – на глибині 70 метрів вантажили сірчану руду до машин, які довго повзли за глибоченного урвища спіральною стежкою назовні. Вантажівки видавалися іграшково маленькими, хоча кожна з них везла 50 тонн руди. Новояворівський комбінат „Сірка“ видобував половину обсягу промислової сірки у Радянському Союзі.

Спершу сірку мали виплавляти з води гарячою водою, як це роблять в сусідній Польщі. Але для цього треба було будувати теплові електростанції, на які не було грошей. Вирішили вивозити сірчану руду з земних глибин. Довелося займати величезну площу, з якої виселили людей.

Варто з сказати, що тепер тут розташовано відомий військовий полігон площею понад 36 тис. гектарів на місці 170 сіл і хуторів. Неподалік стоять руїни комбінату, а на місці кар'єру утворено мальовниче озеро.

Разом зі мною приїхали до Яворова водії з Росії та Туркменістану. Відповідно до їхніх вантажівок, вони теж були кремезні, дужі. Оселили нас у санаторії „Шкло“, який має цілющу воду й грязі. Змагання не були цікавими для глядачів. Велетенські авта повзли і повзли з глибин землі вузькою трасою. Жодне не могло обігнати попереднє.

Увечері водії нудьгували і я запропонував разом поїхати до недалекого Львова. Мушу визнати, що історія Львова їх не зацікавила, про історію українських визвольних змагань тоді не вели мови, а от львівське пиво сподобалося і ми провели чимало часу за кухлями пива.

Водії самоскидів готуються до змагань. (Фото: Левко Хмельковський)

Тепер ці терени дуже змінилися. На місці колишнього кар'єру утворили озеро, яке мало стати місцем відпочинку для мешканців не тільки сусідніх із Львівською областями, а й прикордонних міст Польщі. Для цього води річки Шкло були спрямовано у кар'єр. Заповнення тривало трохи більше трьох років. На берегах водойми створено п'ять зон відпочинку, назви яких відповідають найближчим селам. Але водойма створена на базі сірчаного кар'єру, причому відкриті поклади самородної сірки не були ізолювані перед заповненням водою, тож у воду потрапляють сполуки сірки. Екологи твердять, що сірководень вб'є все живе і перетворить водойму на мертве море. Наразі сірководнева зона розташована на глибині понад 25 метрів. Оскільки вода з водойми річкою Шкло потрапляє у Віслу, за станом води у водосховищі спостерігають і польські науковці.

Колишній сірчаний комбінат тепер перебуває у стані руїни. Будівлі його зруйновані, велетенські механізми приваблюють любителів екзотики. Але самі ці терени уряд у

1999 році оголосив Вільною економічною зоною „Яворів“, щоб залучити до її розвитку підприємців, які мали б значні податкові пільги. І саме це приваблює закордонних підприємців.

Народний депутат України Володимир Яворівський застерігає: „Сама ідеологія зон була правильна. Але почалося лобіювання зон, за якими стояли олігархи. Зони перетворювалися в чорні економічні дірки. Яворівська зона – яскравий приклад. Поруч – кордон. В зону почали завозити технології, але далеко не нові. Я сам бачив лінію 1936 року випуску, в мішках її завозили. В зону стільки налізло непотребу, який і не думав створювати робочі місця! Там реєструвалися харківські, луганські, київські підприємці, давши хабара чиновникам взамін за колосальні пільги. Ця зона нічого Україні не дала, а життя в Яворівському районі анітрохи не покращало“.

Чужинці навчилися привозити готові вироби, щоб поставити на них позначку „Зроблено в Україні“ і не платити податків. Так обернулося в Україні народження і загибель велетенського сірчаного комбінату.

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Голови міст зустрілися в Тель-Авіві

Світлана Глаз

ТЕЛЬ-АВІВ, Ізраїль. – 26-28 лютого у виставковому центрі відбулася міжнародна муніципальна виставка „MuniWorld-2019“, у якій взяли участь керівники 15 міст України. Очолив делегацію посади Києва, голова Асоціації міст України Віталій Кличко.

Гості з України ознайомились з новітніми досягненнями в галузі керування безпекою міст, реагування на надзвичайні ситуації. Особлива увага була приділена запровадженню нових електронних послуг для громадян.

Під час міжнародного заходу відбулася українсько-ізраїльська зустріч, на якій обговорювались питання співробітництва двох країн на рівні міст. У ній взяли участь делегації Дніпра, Харкова, Житомира, Чернігова, Рівного, Вінниці, Маріуполя, Обухова та Вишневого. Мова йшла про залучення інвестицій в міську інфраструктуру, обмін досвідом, активізацію побратимських відносин.

„Із того, що я побачив на презентаціях і почув під час дискусій, хочу відзначити, що Київ сьогодні втілює найпередовіші технології „розумного міста“, – сказав В. Кличко. – Багато проектів уже діють в нашому місті. Це відкритий бюджет, контролю за роботою комунальної техніки, безконтактна оплата проїзду в метро. Проект „Безпечна столиця“ ми почали втілювати чотири роки тому, спираючись на досвід Ізраїля, після того, як

Учасники українсько-ізраїльської зустрічі. (Фото: прес-служба муніципалітету Києва)

я ознайомився з цією системою в Тель-Авіві“.

На заході було підписано Меморандум про співробітництво між Асоціацією міст України та Промислово-інноваційною палатою „Ізраїль-

Україна“, а також про співпрацю з Федерацією місцевих органів єврейської країни.

З вітанням до учасників зустрічі звернувся Посол України в Ізраїлі Геннадій Надоленко.

Вісті Фундації ім. Івана Багряного

Березень 2019 року, ч. 222

Гордій Гладкий – автор мелодії „Заповіту“

З 1870 року звучить чудова мелодія „Заповіту“ Тараса Шевченка. Вона стала народною. Протягом довшого часу на виданнях нот „Заповіту“ писалось, що це українська народна пісня. Насправді автором мелодії є полтавець Гордій Гладкий, який народився 1849 року. Ширшій громадськості про це стало відомо завдяки пошукам полтавських та київських дослідників, серед яких були й відомі композитори, брати Платон і Георгій Майбороди. Вони виявили низку маловідомих матеріалів про молодого талановитого самоучка Г. Гладкого.

В спогадах вчителя співу полтавця Івана Ризенка, який навчався разом з Г. Гладким на курсах теорії музики в Полтаві згадуються обставини, коли була створена мелодія „Заповіту“. Тоді Г. Гладкому був 21 рік. Він працював прикажчиком у крамниці. У вільні від роботи години зачитувався поезією Т. Шевченка та любив грати на гітарі. І хоч в той час ще не знав нот, маючи неабия-

кий музичний слух, часто komponував мелодії до слів Т. Шевченка.

Вечорами, коли до нього приходили друзі й співали, він також виконував їм свої пісні, а ті підходили мелодії й з надхненням співали. В один з таких вечорів він їм проспівав „Заповіт“. Присутні були вражені мелодійністю нової, їм ще незнаній пісні й урочисто приєналися в співі. І поширилася ця чарівна пісня спершу у Полтаві, а пізніше і по всій Україні. „Заповіт“ Г. Гладкого обробляли для хору, оркестри та ансамблі різні композитори. „Заповіт“ тепер виконується в музичній обробці Кирила Стеценка.

Про те, що Г. Гладкий створив музику до „Заповіту“, згадує Д. Драний у своїй праці, яка вийшла друком до революції малим тиражем під назвою „Про походження музики „Заповіту“, а „Заповіт“ з мелодією Г. Гладкого вперше появився друком 1905 року. Ще раніше в 1886 році в Києві були видрукувані три музичні твори Г. Гладкого до слів Т. Шев-

„Укрпошта“ випустила конверт на честь Гордія Гладкого.

ченка „Зоре моя вечірня“, „Ой, на горі ромен цвіте“ та „Утоптала стежечку“.

Після закінчення курсів теорії

музики Г. Гладкий працював учителем співу в духовній семінарії. Помер на 45-му році життя в 1894 році.

У Новому Ульмі провели зустріч в пам'ять Івана Багряного

Дарина Козак

Німецька Баварія. Новий Ульм на Дунаї. На протилежному березі цієї ріки, яка тече звідси аж в Україну, місто Ульм. Тут народився великий Альберт Айнштайн. Тут також найвищий в світі собор. А ще міста-супутники (Ульм та Новий Ульм) були однією із столиць українського життя після Другої світової війни.

Тут, у таборах для переміщених осіб (1945-1949 роки), перебували тисячі українців. Бруківкою міських вулиць ходив Юрій Шевельов. Із Штутгарту сюди часто приїздив Улас Самчук. Час од часу загощував Тодось Осьмачка. Вже тоді тут обмірковував антологію „Розстріляне відродження“ Юрій Лавріненко. Тут творили сторінки „Літературного зошита“. Тут виходили на сцену березильці Йосип Гірняк, Олімпія Добровольська, актори театру Володимира Блавацького. Редакцію „Українських Вістей“, яка також існувала тут, відвідували Юрій Клен, Григорій Костюк, Семен Підгайний, Василь Барка. Тут діяли видавництва „Україна“ і „Прометей“. Тут вийшли в світ „Поет“ Т. Осьмачки, „Юність Василя Шеремети“ У. Самчука, сотні назв інших книжок. Тут з'явилися „Золотий бумеранг“, „Тигролови“ й „Сад Гетсиманський“ Івана Багряного. Та й сам автор цих творів 18 років свого життя присвятив саме Новому Ульму. Тут, у цьому придунайському місті, поховано видатного письменника.

Нині слідами повоєнної еміграції йдуть представники нової хвилі українських емігрантів, які стали, частиною української діаспори в Німеччині вже в часи незалежності України. Вони, а саме представники Клубу шанувальників української культури, який очолює науковець, кандидат фізико-математичних наук, викладач Ульм-

ського університету Віталій Макогін, підготували зустріч „Іван Багряний – людина, яка біжить над прірвою“, присвячений роковинам від дня народження письменника. Із презентації і доповідей, авторами яких були В. Макогін, Віолета Матічин, Роман Гінка, Сергій Матічин, постала не лише змістовна картина новоульмських сторінок буття письменника й художника, а й глибока аналіза його творчості.

На запрошення Клубу шанувальників української культури в урочистостях взяв участь лауреат премії ім. І. Багряного, переможець Всеукраїнського конкурсу „Краща книга України“, доктор Українського Вільного Університету Сергій Козак, який, розповівши про головні віхи понад 40-річної діяльності Фундації ім. І. Багряного, наголосив на її ролі в утвердженні української національної ідеї, яка стала провідною як у публіцистичній спадщині І. Багряного, так і загалом у багатотисячному середовищі, яке він об'єднав навколо себе після Другої світової війни.

За словами відомого науковця й письменника, українське суспільство вже понад століття живе з іменем І. Багряного, а ті 56 років, які цьогогоріч минають після смерті письменника, тільки ще дужче підтвердили витривалість його ідей. Ці роки також нагадують, що І. Багряний – це ім'я, яке сяє для нас багатьма гранями, і найголовніші з них – його слово і приклад любові до України.

Прикладом такої любові до рідної України була і є також діяльність й інших видатних діячів української еміграції цього середовища Олексія Коновала, Галини Воскобійник, Михайла Воскобійника, Анатолія Яцюка, Івана Заковоротного, Леоніда Лимана та багатьох інших, які, за словами С. Козака, назавжди залишаться в історії нашого державотворення „співбудівничими

України“.

Про приклад громадянського чину і значення творчої спадщини І. Багряного йшлося у виступах настоятеля новоульмського храму Української Греко-Католицької Церкви о. Андрія Пізьо, а також представника Генерального консульства України в Мюнхені Дмитра Шевченка. Того ж дня українська громада поклала квіти до надмогильного пам'ятника І. Багряному (скульптор Лео Молодожанин), а також відвідала місця, пов'язані з його перебуванням в Ульмі та Новому Ульмі.

Клуб шанувальників української культури (місто Ульм і довкруги) запрошує членів і друзів Фундації ім. Івана Багряного на літературно-меморіальну зустріч, присвячену життю цього видатного письменника, котра відбудеться 29 вересня о 15 год. за адресою: Reuttier Str. 60, 89231 Neu-Ulm Deutschland. Наш клуб створено з метою об'єднання українців різних поколінь на основі культури. Наші зустрічі направлені на формування ціннісних орієнтирів, моральних установок, культурних смаків. Наша основна зацікавленість полягає у пізнанні найкращих надбань української культури та найперше у відновленні високої культури українців південної Німеччини. Творчість Івана Багряного належить до найкращих здобутків української літератури ХХ ст., а його постать служить зразком незламності людського духу для сучасних українців. Будемо раді, якщо Фундація також візьме участь у нашій зустрічі.

З глибокою пошаною, від імени Клубу

д-р Віталій Макогін

Фундація щиро дякує за підтримку!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі організації та особи: 1,000 дол. – **Фундація „Самопоміч“** при Українській Федеральній Кредитовій Спільноті „Самопоміч“ в Чикаго для Товариства Української Мови, 300 дол. – **Тетяна Ясінська** на пачку харчів для родини вояків, 250 дол. – **Софія Петруша** (з них 150 дол. на пачку харчів для родини загиблих вояків та по 50 дол. для сиротинця і Фундації), 200 дол. – **Володимир Дмитрюк** для патріотичних українців, 75 дол. – **Воло-**

димир Колюбінський для потреб Фундації, по 50 дол. – **Леонід Ємець** для сиріт в пам'ять Григорія Шмигуля, який помер 28 вересня 2018 року, та **Валентина Глюх** для журналу „Березиль“, 30 дол. – **Стенлі Вестон** для журналу „Бористен“.

Управа Фундації щиро дякує усім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам, газетам та журналам України, пораненим воякам та їх родинам та сиротам України.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

Бойко, та не наш

(Закінчення зі стор. 1)

ва й енергетики, а вже за президентства того самого В. Януковича – віце-прем'єр-міністром. „Прославився“ викритою журналістами в 2011 році масштабною корупційною схемою, що дістала назву „Вишки Бойка“. Йшлося про те, що кураторством Ю. Бойка за бюджетні гроші було куплено дві свердловні нафтові плятформи – за ціну, удвічі дорожчу від ринкової. Державний бюджет втратив на цьому понад 400 млн. дол.

Також Ю. Бойко звинувачувався в шахрайських схемах постачання туркменського газу за посередництвом фіктивної фірми „EURAL

TG“. Юлія Тимошенко була певна, що Ю. Бойко, колишній керівник „Нафтогазу України“, винен у зникненні 8 млрд. кубометрів російського газу взимку 2004-2005 років. Був Ю. Бойко викритий журналістами і в лобізі нафтогазових інтересів Росії, його навіть називали одним з власників шахрайської кампанії „RosUkrEnergy“.

Справи ці, як і десятки та сотні інших, зам'яли, прокуратура не висунула Ю. Бойкові жодних звинувачень. Ще б пак – економічно-політичними спільниками Ю. Бойка є такі гіганти українських олігархічних залаштунків, як Дмитро Фірташ, Сергій Львовичкін, а тепер, в передвиборний період, і Віктор Медведчук. Очевидно, що вони є й головними спонсорами президент-

ської кампанії Ю. Бойка. На його перемогу працюють політехнологи з київського „Центру політичних рішень“ та американські професіонали з компанії „ClearPath strategies“.

На початок березня опитування щодо електоральних симпатій показали, що Ю. Бойко займає четверте місце – після Володимира Зеленського, Петра Порошенка і Юлії Тимошенко. Ледве, чи Ю. Бойко потрапить у друге коло виборів. Тим більше, що серед кандидатів є ще інші колишні „регионали“ та „опобльоківці“ – Олександр Вілкул та Євген Мураєв. І програми в усіх трьох подібні: мир з Росією, безпосередні переговори з донецькими сепаратистами, позабьоківість України, скасу-

вання медичної реформи, відновлення заборонених в країні російськомовних і провокаційних за змістом комп'ютерних мереж, словом – все те, що диктує їм Кремль.

Політологи і соціологи припускають, що головна ціль Ю. Бойка – використати цю президентську виборчу кампанію для більшої власної впізнаваності в суспільстві, а відтак привести свою політичну силу у нову Верховну Раду, вибори до якої відбудуться в жовтні цього року.

Реальна небезпека полягає в тому, що нова Верховна Рада є також ціллю путінської Москви, й вона знайде спосіб об'єднати „п'ятиколонників“ в Україні, аби зробити депутатами найбільшу кількість негідників.

Представники інтелігенції...

(Закінчення зі стор. 3)

ників інтелігенції, які закликали громадян України відповідально поставитися до виборів президента та не допустити обрання на цю посаду кандидата Володимира Зеленського. „Популярний артист Володимир Зеленський, якого багато хто помилково асоціює з вигаданим геро-

ем серіалу „Слуга народу“ Голобородьком, всерйоз претендує на найвищу посаду української держави. Що ж, це його право. А право людей – знати, хто ховається за цією театральною маскою“, – йдеться у зверненні.

Представники інтелігенції зазначають: „Не секрет, що кандидат у президенти В. Зеленський – це проєкт одіозного олігарха Ігоря Коломойського, який розікрав мільярди доларів Приватбанку. І лише держава врятувала вкладників від втрати коштів, провівши націоналізацію та взявши на себе

фінансові зобов'язання штучно збанкрутілої банківської установи. Володимир Зеленський повністю залежить від Коломойського“.

Ю. Щербак, презентуючи звернення, підкреслив, що у списку є широкий спектр кандидатів і навіть опоненти влади можуть обрати собі фаворита. Ю. Щербак також зауважив, що для того, щоб кандидати у президенти були дійсно достойними, треба змінити закон про вибори президента. Зокрема, кандидата в президенти мають висувати політичні сили, вони мають пройти жорсткий відбір, зокрема, як у США, де борються у кожному штаті і потім лише залишаються один чи два кандидати, і вже з'їзди вирішують, хто з них залишиться кандидатом. Крім того, на його думку, треба значно збільшити застави, щоб будь-хто не міг стати кан-

дидатом.

Заяву підписали В'ячеслав Брюховецький, Юрій Буряк, Юрій Винничук, Петро Вольвач, Любомир Голота, Б. Горинь, Микола Жулинський, Олександр Ірванець, Тарас Компаніченко, Дмитро Ломачук, Надія Лук'яненко, П. Мовчан, Раїса Недашківська, Микола Нестерчук, Володимир Панченко, Олександр Пономарів, Михайло Ратушний, Ірен Роздобудько, Вадим Скуратівський, Кирило Стеценко, Микола Тимошик, Леонід Фінберг, Олена Фінберг, Микола Цимбалюк, Ю. Щербак, Володимир Яворівський.

До звернення приєднався і дисидент радянських часів Іван Дзюба, висловивши окрему думку. Він побажав В. Зеленському „іскрити“ винятково на сцені: „А як іскрити на чолі держави, то може і себе спалити, і державу“.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

Шукаємо опікунку для старенької мами в Silver Spring MD. Побажаний досвід/витривалість з хворими на Алцгеймер. Близько церков, активна Українська громада, гарний дім.
Ukicaregiverneeded@gmail.com
or 617-566-1996

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100	-\$ 7	\$400	-\$12	\$ 800	-\$17
\$150	-\$10	\$500	-\$12	\$ 900	-\$20
\$200	-\$10	\$600	-\$15	\$1000	-\$20
\$300	-\$12	\$700	-\$17		

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., салами - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктивні пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія William Greenbaum Fine Prints є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо для продажу 25 творів підписаних Я. Гніздовським. Також хочемо купити ще більше його відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРИНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wng@greenbaumprints.com
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: International Fine Print Dealers Association

Відбулася зустріч...

(Закінчення зі стор. 8)

він свої пріоритети. З теплою і вдячністю згадав він про двох людей, які мали безпосередній позитивний вплив на його успіх — о. Петро Липина з Дрогобича, котрий колись давно намовив його батька емігрувати, і власника меблевого магазину єврея Йосипа Абермана, котрий у скрутний для його батьків час, дав йому для продовження навчання в коледжі порожній чек, на якому Л. Мазур міг написати будь-яку суму і віддати позику коли захочє.

У другого панеліста цього вечора, 30-річного Я. Ажнюка, шлях у великий бізнес був дещо інакшим. Він народився, виріс і навчався в Україні, прийшов у приватний бізнес у значно молодшому віці. Був членом українського Пласту. Спочатку вивчав прикладну математику, програмування. Проте на четвертому курсі університету вирішив відійти від класичного навчання і створити власну агенцію інтернет-маркетингу.

Поряд з цим у 2008 році заснував громадську організацію „Інтернет-ініціатива“, яка поширювала знання про можливості мережі, проводячи освітні конференції та семінари. Це були проекти у форматі WebCamp, тобто неформальні, відкриті, інтерактивні зустрічі з людьми.

Але в певний момент він „переключився“ з громадської діяльності на власний бізнес. Його товариш Олександр Нескін винайшов пристрій Petcube, коли шукав спосіб розважити свого собаку. Згодом до О. Нескіна приєднався його друг — Я. Ажнюк і Андрій Клен, які, власне, і заснували у вересні 2012 року компа-

нію Petcube, Inc. У жовтні 2013 року Petcube запустила кампанію на Kickstarter, зібравши 251 тис. дол., ставши найуспішнішим українським проектом на Kickstarter і найуспішнішим краудфандинговим проектом для тварин на той час.

Компанія виробляє пристрої для власників домашніх тварин. Перший її продукт — це пристрій розміром 10x10x10 сантиметрів, що дозволяє через мобільний додаток дистанційно стежити, розмовляти і грати у лазерні ігри із домашнім улюбленцем — собакою чи кішкою.

Зараз компанія має свої представництва у Сан-Франциско, Києві та Шеньчжені (Китай) і продає свої вироби у 18 країнах світу. Станом на травень 2017 року вона продала вже 100 тис. своїх „кубиків“.

Я. Ажнюк найбільшим своїм досягненням вважає створення не стільки свого бізнесу, як освітніх баркемпів упродовж 2008-2009 років.

„Я думаю, що це дало поштовх багатьом людям і середовищам. Це те, чим я найбільше задоволений. Але є ще багато речей, які хочеться зробити. І сподіваюся, колись список речей, якими я можу пишатися, поповниться“, — каже він.

Я. Ажнюк — великий оптиміст щодо майбутнього своєї країни. На його погляд, Україна є країною можливостей, і цьому сприяють три фактори: українські спеціалісти є добре освіченими; в Україні є багато талановитих, захоплених своєю справою молодих людей; при цьому вони є найдешевшими у світі фахівцями високої кваліфікації. Єдине, чого їм бракує, каже Я. Ажнюк, — це амбітність і загальний досвід ведення бізнесу. На його думку, навіть корупція не є надто

великою перешкодою для підприємництва, позаяк офіційні податки є настільки низькими, що навіть з врахуванням корупції залишається більше, ніж в багатьох країнах після їх сплати.

У свою чергу, Л. Мазур навів два протилежні приклади, коли він намагався поширити свій бізнес в Україні — в середині 1990-их і в 2000-их, — і обидва рази ці спроби виявилися невдалими. Л. Мазур пояснює різницю результатів між ним і Я. Ажнюком частково тим, що в його випадку, як американцеві, очевидно бракувало в Україні особистих зв'язків, що, на його думку, є одним з ключових елементів успіху в бізнесі.

Після обговорення окремо з кожним з панелістом його бізнескар'єри, модератор І. Лотошинська задавала питання водночас обом бізнесменам. Ось найцікавіші з відповідей.

— Як ви б окреслили, що таке успіх?

Л. Мазур: „Успіх має різні аспекти — особистий, громадський, бізнесовий. І немає значення про який аспект йдеться, якщо успіх вас відвідав один раз, він відвідає вас двічі, тричі і, взагалі, стільки разів, скільки ви того забажаєте. Бо це залежить від вас — згенерувати цей успіх“.

Я. Ажнюк: „Успіх — це процес, коли завжди з'являються нові виклики. Я не вважаю, що успіх уже знайшов. І не вважаю, що коли-небудь його можна знайти. Бо як тільки ми чогось досягаємо — одразу бачимо наступне завдання, наступний горизонт... Хто любить працювати, шукає нагоду, хто не любить, шукає причину“.

— Що є найбільшим викликом у

бізнесі?

Л. Мазур: „Вижити“.

Я. Ажнюк: „Після того як вижив, є ще одна важлива річ: намагатися бути кращою людиною, постійно самовдосконалюватися. Люди є найціннішим активом компанії“.

— Як ви справляєтеся з роздратуванням і розчаруванням?

Л. Мазур: „Треба триматися поза емоціями. Емоціям немає місця в бізнесі“.

Я. Ажнюк: „Я намагаюся не роздратовуватися. А все, що відбувається поза моїм контролем, я не даю проникнути всередину себе“.

— За що ви найбільш вдячні?

Л. Мазур: „Що мої батьки привезли мене до Америки і дали можливості, яких у них самих не було“.

Я. Ажнюк: „Що мої батьки привили мені любов до українців і України“.

Після модератора задати свої запитання могли і численні присутні. До речі, у переповненій залі були представники кількох українських кредитівок, відомий консультант Андріян Сливоцький та багато молоді, заради якої в першу чергу і створено цю зустріч.

Цю відкритку для громади подію організували УАВРА спільно з УІА і спонзорували Українська Федеральна Кооператива „Самопоміч“ Нью-Йорк, Федеральна Кооператива Nova UA, корпорація „Міст“, стоматологічний центр Bauer Dental Arts і ресторан „Веселка“.

Було оголошено, що УАВРА планує серію заходів „Історії успіху“ в УІА, і що ця зустріч, власне, була першою з них.

Сім мітів...

(Закінчення зі стор. 3)

А ось адміністративна відповідальність за порушення мовного закону у вигляді кари від 300 до 400 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — цілком реальна перспектива, яка передбачена законопроектом. І це нормально, адже закони на те й закони, аби їх виконувати, в іншому випадку повинно бути відповідне адекватне покарання.

- По-шосте, українцем розповідають, що відтепер під кожним кушем будуть сидіти мовні інспектори, які ловитимуть порушників цього закону. Але правда полягає в тому, що цей інститут був вилучений з законопроекту ще перед голосуванням у першому читанні. А функцію контролю за дотриманням закону виконуватиме спеціальний уповноважений з захисту державної мови, який, в тому числі, розглядатиме скарги громадян;

- По-сьоме, законопроектом передбачений диференційований перехідний період для набуття чинності деякими статтями нового закону — від одного до шести років.

До прикладу, для друкованих засобів масової інформації, які повинні будуть одночасно з тиражем видання чужою мовою видавати тираж цього видання державною мовою, такий перехідний період складатиме від двох до двох з половиною років.

Іспити на знання мови для кандидатів на різні державні посади вводиться через два роки після

набуття мовним законом чинності.

Освітня стаття про мову навчання взагалі набуде чинності тільки через шість років після прийняття закону. А грошові кари за порушення закону уповноважений з захисту державної мови зможе почати накладати тільки через шість місяців з дня його призначення.

Окремо хотілося б наголосити, що нарешті на законодавчому рівні можуть бути такі прості істини, що давно працюють у цивілізованих країнах, як:

- вимога щодо володіння державною мовою для осіб, які прагнуть отримати українське громадянство;
- подібні вимоги для чиновників різних рівнів або претендентів на такі посади;
- право на отримання інформації про товари чи послуги державною мовою;
- право на обслуговування державною мовою;
- право не бути змушеним розмовляти недержавною мовою на роботі тощо.

До яскравих нововведень, запропонованих законопроектом, можна віднести й встановлення вимоги, що через два роки після набуття чинності цим законом частка мовлення державною мовою на телебаченні повинна становити не менше, як 90 відс. (у першому читанні проголосовано квоту 75 відс.).

І чесно кажучи, таке нововведення вже не таке страшне, як, приміром, у 2016 році, коли досить фантастичними виглядали навіть квоти всього у 25-35 відс.

Шанси законопроекту

У підсумкові слід констатувати, що законопроект (ч.5670-д) має досить високі шанси на прийняття, адже:

під ним, як автори, поставили свої підписи понад 70 народних депутатів, а це майже 17 відс. від конституційного складу Верховної Ради;

у першому читанні за документ проголосували 261 народний обранець, а це майже 60 відс. від конституційного складу парламенту; законопроект отримав широку підтримку громадянського суспільства та експертного середовища;

серед основних завдань майбутнього закону — „забезпечення функціонування державної мови як інструмента об'єднання українського суспільства, засобу зміцнення державної єдності та територіальної цілісності України, її незалежності державності і національної безпеки“, а також „забезпечення розви-

тку української мови для зміцнення національної ідентичності, збереження національної культури, традицій, звичаїв, історичної пам'яті та забезпечення її подальшого функціонування як державотворчого чинника української нації“. Безперечно, це гарне завдання, яке не може не підтримувати українське суспільство; питання мови вперше з часів незалежності стало не роз'єднаним, а навпаки — консолідуючим чинником.

Розмовляти українською мовою стало модно і статусно. Тому, як би парадоксально це не звучало, проте в даному випадку близькість виборів тільки на руку українцям, які нарешті можуть отримати збалансоване і патріотичне мовне законодавство, адже підтримати чи не підтримати законопроект — означає політичну позицію, оцінку якій дадуть у процесі голосування за певних кандидатів.

„Українська правда“

Олег Петровець — політолог, Київ.

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

TEL. 908-722-3130

FAX 908-253-0027

TOLL FREE 800-458-5467

kulinskimemorials@msn.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 колорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від С. Бавнд-Бруку, Н, Дж.

Selfreliance
Federal Credit Union

СТАНЬ
ВЛАС-
НИКОМ

15-тирічний МОРТГЕДЖ

3.750%
RATE

3.841%
APR*

Відсотки можуть змінюватися

Фіксована ставка від \$484,350 до \$931,600
15-тирічна

Відсоток
3.750%

Пойнтс
0

APR*
3.841%

Offer good only for single family residence or owner-occupied multi-family structure with no more than four units. *As of 2/14/2019 the Annual Percentage Rate for a 15-year fixed rate residential mortgage with no application fee and 0 points for loan amounts up to between \$484,350 to \$931,600 (depending on the number of units) and 80% LTV is 3.841%. The repayment schedule for a \$100,000 mortgage, with the above terms, will be 180 monthly payments of approximately \$727. Monthly payment amount does not include amounts required for property taxes, private mortgage insurance (PMI) and insurance premiums; the actual payment will be greater when property taxes and insurance premiums are included. Low down payment options are available. Mortgages available only to members and only in designated geographic locations. Offered rate & terms subject to change at any time without notice. Offer may be withdrawn at any time. Subject to approval of application. Please call our mortgage department toll free at **1.888.222.8571x283** for current offers, rates and terms.

Home Office: 2332 W. Chicago Ave., Chicago IL 60622, 773-328-7500

SELFRELIANCE.COM

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108 630-307-0079

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106 973-373-7839
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981 973-887-2776

26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091 586-757-1980
11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212 313-366-0055
7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322 248-487-0330

Federally insured by **NCUA**

Прийшли до могили героя

Олександр Вівчарик

НОСАЧІВ, Черкаська область. – Герой України Юрій Пасхалін загинув під час Революції Гідності 19 лютого 2014 року, йому було лише 30 років. Він народився 18 січня 1994 року в селі Носачеві, на Черкащині. Школу закінчив у Смілі, жив у Києві. На Майдані був з самого початку. Розстріляний з автомата. Похований у Носачеві. Залишив у горі дружину і малолітнього сина.

На честь Ю. Пасхаліна в Києві і Білій Церкві назвали вулиці. На будинку в Смілі, де він жив, і на школі встановили пропам'ятні дошки.

19 лютого на його могилу приїхали друзі, побратими, ветерани війни.

Настоятель церкви Різдва св. Івана Хрестителя Православної Церкви України митрофорний протоєрей Михайло Шевчук провів поминальну службу. Мати Ю. Пасхаліна Тетяна розповіла, що її син протестував проти режиму Віктора Януковича і на її вмовляння не йти на Майдан не зважав.

Керівник організації „Територія гідності“, що в Смілі, Анатолій Терещенко нагадав, що їхня громадська організація сформувалася саме під час Революції Гідності:

„Було створено кілька оперативних груп, які виїжджали в Київ у найтяжчі моменти Майдану 18 і 19 лютого. Ми рятували дівчат з палаючого Будинку профспілок. Молоді хлопці з білими фанерними щитами йшли на барикади. Не знаю, хто з них залишився живий, а хто загинув, але молоді хлопці жертвували тоді життям для України“.

Черкащина дала Україні шість Героїв „Небесної сотні“. Серед них і Ю. Пасхалін.

Біля могили Юрія Пасхаліна. (Фото: Олександр Вівчарик)

В 40-ий день передчасного відходу у вічність
нашої найдорожчої і незабутньої
Дружини, Мама, Бабусі, Прабабусі, Тети, Стрийни і Вуйни

св. п. КАТЕРИНИ (КАТРУСИ) КОБРИН з Осадців

яка відійшла від нас 15 лютого 2019 року,
будуть відслужені Заупокійні св. Літургії
в середу, 27 березня 2019 року,
в слідуєчих церквах:

- Катедри св. Юра і Церкві св. Покрови у Львові, Україна
- Катедри Пресв. Трійці в м. Дрогобич, Україна
- Соборі Входу в Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порті, Флориди
- Церкві Пресвятої Трійці в Статен Айленд, Нью Йорк
- Церкві св. о. Миколая в Бафало, Нью Йорк
- Церкві Богоявлення в Ст. Петербург, Флориди
- Церкві в с. Звенигороді коло Бучача, Україна, родинному селі Покійної.

Про молитви за упокій душі Покійної просить
муж Атанас Кобрин з Родиною

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

ПРОВІД і ЧЛЕНИ 18-го КУРЕНЯ ПЛАСТУНІВ СЕНІОРІВ „ЧОТА КРИЛАТИХ“

складають глибоке співчуття родині і друзям

бл. п. пластуна сеніора

ВАСИЛЯ МАНДЗІЯ

довголітнього і керівного члена 18-го куреня УПС
„Чота Крилатих“, що відійшов у вічність 12 січня 2019 року.

Рівночасно складаємо співчуття родині і друзям
з приводу смерті 30 січня 2019 року Анісії Мандзій
(з дому Коцик), дружини бл. п. Василя Мандзія.

Особливо складаємо співчуття членові куреня „Чота Крилатих“,
пл. сен. Адріанові Мандзіїв, синові покійних, родині і внукам.

Нехай милосердний Господь прийме покійних
Василя і Анісію до свого небесного царства.

Вічна їм пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною і
приятелями, що 23 грудня 2018 року відійшов
спокійно у вічність в Джоліет, Іллиной на 99-му
році життя наш найдорожчий Батько і Дідо

св. п. д-р мед.

ГРИГОРІЙ ЩЕРБАНЮК

Народився 12 січня 1919 року в селі Сков'ятин, Тернопільської
області України, в родині Івана і Марії (Бойчук) Щербанюк.

Парастас відбувся 28 грудня 2018 року в похоронному заведенні
Музики в Чикаго, Іллиной.

Похоронні відправи і похорон відбулися 29 грудня 2018 року в ка-
тедрі та на цвинтарі Святого Миколая в Чикаго, Іллиной, де спочив
Покійний вічним сном біля Покійної дружини, Галини.

Залишені у глибокому смутку:

- син - д-р Юрій з дружиною Ярославою (Гринів)
- дочка - д-р Маруся з чоловіком д-ром Александром Сосенком
- внуки - Александер Сосенко
- Микола Сосенко
- внучка - д-р Тереса Сосенко
- та ближча і дальша родина в США, Канаді й Україні.

Вічна йому пам'ять!

В пам'ять Покійного (In memory of Gregory Szczerbaniuk) родина
просить скласти пожертви на:

St. Nicholas Ukrainian Catholic Cathedral Renovation Fund
2245 West Rice Street, Chicago, IL 60622

або на

United Ukrainian American Relief Committee, Inc.
1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

*Подбайте про Ваше завтра
вже сьогодні!*

*Відкрийте пенсійний рахунок,
щоб забезпечити своє майбутнє.*

3.30%^{APY*}

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслу́га.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:
32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.